

5

Акварелі Максиміліана Волошина і Великого Кобзаря вперше зустрілися в одному залі Національного музею Тараса Шевченка

8

За кордон виїжджають науковці й фахівці у розквіті сил і таланту, то що ж чекає нашу країну загалом і науку зокрема?

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 14 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 48 (4934)

ЦИТАТА ДНЯ

МИКОЛА АЗАРОВ:

«Такі перемоги всіх наших чарівних спортсменок повинні бути гідно відзначені державою».

Прем'єр-міністр про захоплення жіночої збірної з шахів, яка вперше виборола перемогу на командному чемпіонаті світу

Мільярди за оренду паїв

РОЗРАХУНОК. В Україні загальна сума виплат за оренду земельних паїв на 2012 рік становить близько 9,4 мільярда гривень. З них селяни-пенсіонери отримали приблизно 4 мільярди. Станом на початок року землевласникам виплачено 8,7 мільярда гривень, або 92,6 % потреби, зазначає прес-служба Державного агентства земельних ресурсів.

Нині площа земель, переданих в оренду власниками земельних паїв, становить 17,5 мільйона гектарів. Середній розмір орендної плати на рік сягає 539 гривень за гектар. На сьогодні селяни-пенсіонери уклали майже 2,5 мільйона договорів оренди земельного паю (52,4 %). Переважну кількість договорів укладено з іншими суб'єктами господарювання. На 1—3 роки власники земельних паїв уклали 241,1 тисячі договорів оренди; на 4—5 років — 1,9 мільйона; на 6—10 років — 1,9 мільйона; на 10 і більше років — 638,8 тисячі договорів. Більшість угод укладено на термін понад 6 років.

ЦИФРА ДНЯ

1 346 186 суб'єктів

зареєстровано у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій станом на 1 березня 2013 року. Це на 2296 більше, ніж минулого місяця

Публічність для службового користування

Генеральний план міста Нові Васюки

ВІДКРИТІСТЬ. Нове законодавство про інформацію проходить важке випробовування практикою

Модернізувати країну допоможуть гарні дороги

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Уряд поставив завдання до травня завершити невідкладну частину ремонтів на автошляхах

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Сучасний стан автомагістралей загальнодержавного значення й комунальної власності цього року не критикував хіба що ледачий. Зростаючи

разом зі сніговим покривом і надто тривалим очікуванням бодай якогось натяку на весну, проблема досягла апогею. Далі затягувати її розв'язання означає неповагу до сотень тисяч громадян, які регулярно сплачують відповідний збір, що може

спричинити хвилю недовіри до влади. А саме на припиненні штучної ескалації негативних настроїв, що стримують розвиток як держави, так і особистості, неодноразово наголошує Прем'єр-міністр Микола Азаров.

Утім, навіть він визнає, що хороших доріг в Україні фактично не було. А ті, що колись вважалися мало не еталоном якості, нині мають жалюгідний вигляд. Збудовані вони переважно у повоєнний час, нині їх латають — не перелатають. І кінця-краю

цьому не видно. «Тому я абсолютно впевнено можу сказати, що сучасні автомагістралі європейського класу в Україні ми почали будувати лише в останні три роки», — вкотре повторив свою думку глава уряду.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 13 березня 2013 року

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1043.3263
за 100 євро

RUB 2.5994
за 10 рублів

/ AU 126489.23

AG 2337.95

PT 127408.42

PD 61705.96

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Модернізувати країну допоможуть гарні дороги

(Закінчення.
Початок на стор.1)
Вибойни з'їдають кошти

Статистика, наведена Миколою Азаровим, справді вражає. Через негоду цього сезону пошкоджено 43 тисячі кілометрів доріг загального користування на площі понад 2,7 мільйона квадратних кілометрів. Це чверть усього господарства. Але ж зима ще не попросилася, і руйнування триває. Як, власне, і ремонтні роботи, ефективність яких за таких погодних умов, зрозуміло, далеко від ідеальної.

«Ремонт за поганої погоди — це вимушене рішення, щоб забезпечити безпеку руху, — розповів Прем'єр. — І він не замінить планового капітального ремонту. На нього тепер потрібно шукати додаткові кошти».

Уже відремонтовано 540 тисяч квадратних метрів на 12 тисячах кілометрів доріг загального користування. Щодня на них виходить від 300 до 500 бригад, чия робота забезпечує до 40 асфальтобетонних заводів.

Не менше потребують ремонту комунальні шляхи, вулиці в містах і селах. Хоч і відповідає за них місцева влада, від того їхній стан не поліпшується. Для цього потрібно до 700 тисяч тонн асфальтобетону й 35 тисяч тонн бітуму, не кажучи про пісок, щебінь, техніку, фахівців.

Та й оприлюднена кількість ремонтних бригад викликає у Прем'єра істот-

Фото Олександра ЛЕГЕТУХИ

Через незадовільний стан доріг Україна втрачає щорічно майже 50 мільярдів гривень

ний скептицизм: 500 на 170 тисяч проблемних кілометрів. За його підрахунками, на 340 кілометрів припадає лише один загін. Зусилля зосереджують на найгірших напрямках, але ж іншими ділянками також їздять люди і справедливо обурюються їх станом. Виходить якесь замкнене коло.

Через незадовільний стан доріг Україна втрачає щорічно до 4% ВВП, а це майже 50 мільярдів гривень. І цьому глава уряду прагне покласти край: «Нам потрібні дороги, які гарантовано експлуатують десятиріччями, а не від сезону до сезону. Ми не настільки багаті, щоб будувати тимчасові шляхи». Не можна не погодитися і з тим, що якісні дороги, взагалі розвинена інфраструктура — абсо-

лютно необхідні опори для програми активізації економічного розвитку, яка сьогодні є пріоритетом політики уряду.

Бізнес сприятиме державі

Микола Азаров закликав сконцентрувати державні й місцеві ресурси, техніку, людей, кошти, щоб до травня завершити принаймні невідкладну частину ремонтів. З іншого боку, це позитивно вплине на зайнятість і завантаженість внутрішнього виробництва. Не купувати будматеріали у Росії, Казахстані, Білорусі, а взятися за проблему комплексно і системно. У цьому контексті Прем'єр-міністр доручив своєму заступникові Олександрові Вілкулу

прискорити створення довгострокової програми будівництва автодоріг із чітко визначеними пріоритетами, етапами, сучасними вимогами до класу і якості, з розрахунками ресурсного забезпечення такого будівництва.

У документі має бути враховано: збереження мережі, яка існує, за рахунок планових ремонтів; підвищення нормативів якості ремонту і гарантійні умови для будівельників, будівництво нових магістралей для ефективного використання транзитного потенціалу країни; реформування державного управління галуззю. Йдеться про необхідність розділити функції проектування, будівництва і приймання в експлуатацію автодоріг. «Монополія самого Укравтодору в цій галузі

недоречна», — підкреслив глава уряду.

Не залишився без завдання ще один віце-прем'єр — Юрій Бойко, якого разом із міністром промполітики Михайлом Короленком і міністром інфраструктури Володимиром Козаком зобов'язано розробити довготермінову програму вітчизняного виробництва якісного бітуму, високотехнологічних зміцнювальних матеріалів, дренажних і мостових конструкцій, шляхобудівної техніки тощо.

Не слід скидати з шалюк терезів і давно відомий та ефективний механізм концесії. Масштабна модернізація дорожнього господарства потребує залучення щонайменше 500 мільярдів гривень, що перевищує річний бюджет України. Де їх узяти? Микола Азаров пропонує створити нову модель фінансування, завдяки якій у будівництво й ремонт автомагістралей можна буде вкладати по 50 мільяр-

дів гривень щороку протягом десятиліття.

Ідеться про державно-приватне партнерство, на яке уряд покладає чималі надії. «Доручаю міністрові фінансів Юрієві Колобову разом із міністром економічного розвитку і торгівлі Ігорем Прасоловим і міністром інфраструктури Володимиром Козаком почати розробку практичних механізмів використання державно-приватного партнерства і концесії в будівництві автомагістралей, — резюмував Прем'єр-міністр. — А також підготувати пропозиції для апробації такого механізму на пілотних проектах уже найближчим часом».

Водночас глава уряду категорично наполягає, що напрацювання в цій сфері державної політики слід неодмінно починати з урахування позицій громадськості й бізнесу. Аби зменшити до мінімуму вірогідний ризик прорахунків.

ЩО РОЗГЛЯНУТО НА ЗАСІДАННІ УРЯДУ

- ✓ Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (проект Закону);
- ✓ Про запобігання та протидію домашньому насильству (проект Закону);
- ✓ Про затвердження Основних напрямів запобігання бездомності до 2017 року (постанова Кабінету Міністрів);
- ✓ Про затвердження Порядку компенсації роботодавцям частини фактичних витрат, пов'язаних із сплатою єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (постанова Кабінету Міністрів);
- ✓ Про затвердження плану заходів на 2013—2016 роки щодо реалізації Стратегії реформування системи надання соціальних послуг (розпорядження уряду);
- ✓ Про схвалення Концепції розвитку ядерної медицини на період до 2017 року (розпорядження уряду).

Без масового спорту не буде нації

Вадим БУЧА
для «Урядового кур'єра»

ДЕРЖПРОГРАМА. Непроста демографічна ситуація в Україні — не новина. Перевищення смертності над народжуваністю, відносно коротка тривалість життя порівняно з провідними країнами спричинили те, що з початку 1990-х населення нашої держави в середньому щороку скорочується приблизно на 450 тисяч осіб. Якщо така тенденція триватиме, то через 20 років населення України зменшиться до 30 мільйонів. Причин такої ситуації багато, проте одна з найголовніших — небажання українців займатися масовим спортом, що часто зумовлено браком необхідної матеріально-технічної бази. Аби переломити негативні тенденції, Міністерство молоді та спорту розробило Державну програму розвитку фізичної культури та спорту на 2013—2017 роки, про деякі аспекти якої під час урядового брифінгу розповів керівник відомства Равіль Сафіуллін.

За його словами, першим у назві програми фігурує саме фізична культура. Нині повсякденно так чи інакше нею займаються близько 10—11% українців, у той час, коли, приміром, у країнах Північної Європи цей показник перевищує 80%. Крім того, нині лише 6% наших дітей виходять зі школи умовно здоровими. Звідси й екстремно невіщі демографічні прогнози. Міністр зазначив, що у програмі містяться низка положень, спрямованих зокрема на підтримку дитячо-юнацьких спортивних шкіл, будівництво по всій країні спортивних майданчиків, а також пропаганду здорового способу життя.

Равіль Сафіуллін підкреслив, що відродження масового спорту дасть поштовх і подальшому розвитку спорту вищих досягнень. І хоч у цьому Україна не пасе задніх (згадаймо непогані результати наших олімпійців та паралімпійців), у плані матеріально-технічного забезпечення нам фактично нічим пишатися. Тож програмою передбачено створення нових спортивних баз та переоснащення тих, що існують.

Проте міністр наголосив: збудувати можна багато, але чи буде там кому тренуватися. Тому Равіль Сафіуллін закликав ЗМІ ширше пропагувати здоровий спосіб життя і менше рекламувати горілку.

На всі ями бюджетних грошей не вистачить

ПОЗИЦІЯ. Мінінфраструктури пропонує законодавчі зміни, що поліпшать інвестиційний клімат в автодорожній галузі

Вадим ПРОЦИШИН,
«Урядовий кур'єр»

Однією з причин поганого стану українських доріг є те, що більшість зі 169 тисяч кілометрів збудовано в 60—70-х роках минулого століття. Будували їх з матеріалів, що існували на той час, про технологічну міцність яких нині й не варто говорити. Адже автомобільне виробництво, зокрема вантажівок, постійно розвивається, а ось шлак і смола в дорожньому покритті подекуди і досі не зникли. Тож і не витримують наші автошляхи реальні навантаження.

Як повідомив під час урядового брифінгу міністр інфраструктури Володимир Козак, останніми роками в будівництві та реконструкції доріг в Україні дедалі частіше застосовують найсучасніші технології та матеріали. Новітні методи,

за його словами, дадуть гарантію у часі, що нинішні навантаження наші дороги витримують. Однак це потребує значного фінансування, яке держава самотужки не потягне. Тому з приводу будівництва сучасних доріг триває плідна робота з різноманітними міжнародними інвестиційними інституціями.

Так, із фінансовою допомогою інвесторів, зокрема Європейського інвестиційного банку, лише цього року планується збудувати 67 кілометрів дороги Лубни — Полтава, а також розпочати будівництво на підходах до Києва — 148 кілометрів за напрямками Чоп, Ковель, Одеса та Чернівці. Триватимуть роботи з будівництва мосту через Дніпро у місті Запоріжжі та на інших подібних об'єктах.

Володимир Козак також повідомив, що для створення привабливішого інвести-

ційного клімату необхідне реформування автодорожнього господарства. У цьому контексті нинішнього року планується ухвалити два закони, що нададуть можливість залучати більше інвестицій і, головне, встановити жорсткіший контроль за виконанням стратегії розвитку автомобільних доріг та за їх якістю.

Зокрема, за словами міністра, для цього планується розподілити функції між Міністерством інфраструктури (визначатиме стратегію та першочергові напрямки), Укравтодором (безпосередньо братиме участь у проектуванні та будівництві доріг) та Укртрансінспекцією (контролюватиме якість будівництва доріг).

Окрему увагу Володимир Козак приділив питанню безпеки на дорогах. Так, за його інформацією, за останні 5 років встанов-

лено близько 660 тисяч нових дорожніх знаків, 845 кілометрів нової бар'єрної огорожі та відремонтовано понад 3,5 тисячі кілометрів, нанесено 200 тисяч нової розмітки, відремонтовано 91 кілометр освітлення, 310 кілометрів тротуарів тощо.

При цьому міністр зауважив, що цього, звичайно, недостатньо, однак певні позитивні результати ця робота дає. Наприклад, якщо 2008 року було 329 місць концентрації ДТП, то торік їх налічувалося 183. До того ж, порівняно з 2011-м у 2012-му кількість ДТП з вини автодорожнього господарства скоротилася на 28%.

Повертаючись до стану автомобільних доріг, Володимир Козак сказав: «Прошу вибачення за якість доріг. Хочу запевнити, що міністерство робитиме все, аби ця якість покращити».

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Наука стає стратегічним ресурсом

ДАТА. Микола Азаров узяв участь в урочистостях з нагоди 150-річчя від дня народження академіка В. І. Вернадського

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Під час засідання загальних зборів Національної академії наук України, присвяченого цій даті, глава уряду зачитав привітання від Президента Віктора Януковича. «Постать академіка Вернадського унікальна. Він став творцем біогеохімії та вчень про біосферу і ноосферу. Він заклав новий світогляд про нерозривну єдність усього живого і неживого на Землі, про людину та її зв'язок із космосом, — зазначив Президент у своєму вітальному слові. — Упевнений, що творче надбання та життєвий шлях В. І. Вернадського й надалі надихатимуть його послідовників на нові перемоги в ім'я прогресу та вирішення актуальних проблем сьогодення».

Від себе глава уряду зазначив, що велич будь-якої країни полягає у величчї людей. «Україна сьогодні належить до відносно невеликого кола держав, здатних здійснювати наукові дослідження найвищого рівня найсучасніших наукових напрямків. Є сфери, у яких наша держава може претендувати на світове лідерство», — зазначив Микола Азаров.

Водночас він підкреслив, що Національна академія наук сьогодні відіграє ключову роль в організації наукової діяльності в Украї-

ни, забезпечуючи незмінно високу результативність досліджень. Саме діяльність академічних спільнот вчених забезпечує достатньо високі позиції України в міжнародних рейтингах. Так, за підсумками Світового економічного форуму в Давосі, Україна посідає 25 місце за показниками кадрового потенціалу науки та інженерії. Агентство Bloomberg відвало нашої країні 42 позицію в переліку найбільш інноваційних країн світу.

За словами Прем'єра, у сучасних умовах, коли економічний розвиток забез-

димирові Вернадському», — наголосив Микола Азаров. Прем'єр-міністр зазначив, що за понад 60 років своєї наукової діяльності академік Вернадський опублікував близько 400 наукових робіт за всіма основними напрямками геологічного циклу наук, а також історії, філософії й педагогіки. Він започаткував всесвітньо відомі наукові школи мінералогії й геохімії, став організатором і першим президентом Української академії наук. Своім вченням про ноосферу землі він заснував не просто нові напрямки при-

можливостей вітчизняної науки.

При цьому він зазначив, що уряд за останні роки прийняв важливі рішення, завдяки чому Україна готова до активізації технологічного розвитку економіки, який ґрунтується на форованому впровадженні результатів наукових досліджень. За дорученням Президента Кабінет Міністрів розробив Програму активізації економіки на 2013—2014 роки, де ключовим моментом є розвиток наукоємного сектору, а головну роль відведено розвитку високих технологій.

«З допомогою Національної академії наук України ми плануємо активізувати розробки в галузі сучасної фармакології, розширити для цього експериментальну базу, побудувати нові фармацевтичні виробництва для розв'язання завдань імпортозаміщення, плануємо також налагодити виробництво радіофармпрепаратів і сучасного медичного обладнання, зокрема планується налагодити серійне виробництво сучасних гамма-камер для радіонуклідної діагностики», — зазначив Микола Азаров. Участь академії надзвичайно важлива у сфері енергозбереження, літакобудування, ракетобудування тощо, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Кабміну.

З допомогою Національної академії наук України уряд планує активізувати розробки в галузі сучасної фармакології, медичного обладнання тощо.

печується здебільшого за рахунок постійного впровадження нових технологій та інновацій, наука стає справжнім стратегічним ресурсом.

«У тому, що Україна впродовж багатьох десятиліть була і залишається державою великої науки, величезна заслуга належить нашому співвітчизникові — геніальному вченому, видатному організаторові науки, громадському діячеві, першому президентові Української академії наук академікові Воло-

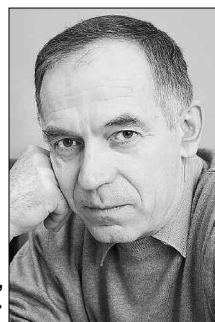
родничих наук, а посприяв формуванню нового погляду на природу загалом, нового типу природознавства.

За словами глави уряду, спадщина академіка В. І. Вернадського, без перебільшення, стала наріжним каменем української державності, забезпечила Україні місце серед країн із значним потенціалом економічного зростання. Однак, на жаль, за роки незалежності Україна так і не здійснила повномасштабної модернізації економіки відповідно до вимог часу і

ПРОШУ СЛОВА!

Скандал як діагноз хворого суспільства

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Ніколи не гадав, що скандал — благо, а здатність до нього треба виробляти в собі і прищеплювати дітям. Звичайно, з цим не погоджуюся. Однак мені і мільйонам радіослухачів нещодавно настійно рекомендували ставати скандалістами. Мовляв, живемо в такий час, що по-іншому не можна. Не скандалитимеш — затопчуть.

Йшлося про медичну реформу. Співрозмовники в прямому ефірі розповідали про проблеми, нарікали на недоліки в обслуговуванні.

— Так уже склалося, — констатував один, — що належного лікування вам не гарантують ні гроші, ні дзвінок впливового посадовця...

— Вихід один, — підсумував той, що назвався представником громадської організації захисту прав пацієнтів, — скандал. Чим гучніший влаштуєте, тим кращу допомогу отримаєте...

При цьому додав, що скандал — не вада характеру, не забаганка, а спосіб відстояти свої права. Над таким аргументом і поміркуюмо.

Ми живемо в цивілізованому світі. Наші права і обов'язки гарантовані Конституцією і регламентуються законами. Про мораль і совість дітям починають розповідати ще в дитячому садочку. Всі ніби погоджуються, що чемність — свідчення духовності і культури людини. Чому ж лунає заклик скандалити для відстоювання своїх прав?

Причин, звичайно, багато. Але, мабуть, як і в усьому, є визначальна. Чим характеризується політичне життя держави останні 20 років? Правильно, скандалами і подвійною мораллю майстрів красиво говорити з високих трибун. У них хвалби повні торби. Зате, як мовиться, всі вони майстри діяти за принципами: «Мені з уст, а тобі за пазуху шуст!» Ось і виходить, що словами і туди, і сюди, а ділом нікуди. Звісно, про себе не забувають, а людям лише обіцяють. Дійшли до того, що депутати Верховної Ради вимірюють свій показний патріотизм швидкістю зняття золотих ланцюгів і краваток, аби продемонструвати м'язи.

Поганий приклад, звісно, добром не проростає. Та чому, роблять висновки люди, у Верховній Раді відстоювати власні інтереси скандалом можна, а нам ні? Там-сям спробували. Допомогло. Ось і підпирають цим рецептом реформи, від яких користі як від козла молока.

Чи допомагають скандали розв'язати проблеми? Звичайно, ні. Вони тільки загострюються. І не лише соціально-економічні, а й моральні, психоемоційні. Скандал стає своєрідним діагнозом нездорового суспільства. Його вибух — свідчення хвороби, що тривалий час накопичувалася всередині організму, а тепер прорвала і показує медикам, де, що треба лікувати. На жаль, лікаря немає. Ним мають бути державники, обов'язок яких — дбати про злагоду в суспільстві. Однак під них маскуються політики, що дбають лише про прохідний бал на виборах для захисту особистих інтересів. От вони й гудуть, як вітер у порожніх трубах, переливають з пустого в порожнє. А щоб видимість роботи подати вболіванням за справу, бігають, як курка з яйцем, і скандалять, скандалять. Їм що — ні за що не відповідають і злиднів при цьому не знають. Бо ж обібрали народ не лише духовно, а й матеріально. За рахунок цього й живуть. Чому ж будемо скандальне суспільство, коли кожен з нас намагається обходити скандальність десятою дорогою?

Тож наслідувати великих скандалістів, упевнений, не варто. Їх треба змусити працювати, тоді на місцях буде лад. Людські взаємини визначатиме не скандал, а мораль і закон. Зробити це важче, ніж підвищувати голос одне на одного і влаштовувати істерики, але дуже треба. Хоча б заради дітей, адже вони все найгірше переймають від батьків. І подвійну мораль, і бажання скандалити для утвердження своїх прав. Зверніть, приміром, увагу, як спілкуються малеча в дитячому садочку або школі. Вони не розмовляють — кричать. Це паростки недобрих зерен, посіяних горе-політиками і тими, хто їх наслідую. А ми ж проголошуємо наміри будувати не суспільство скандалістів, а демократичне. При цьому двадцять років намагаємося переконати Європу в намірах туди інтегруватися. Скандалістів там не дуже чекають, бо поведінка їхня не прогнозована і дуже шкідлива як для держави загалом, так і кожного громадянина зокрема.

Тож будьмо толерантними.

КНДР скасувала перемир'я

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

РОЗВ'ЯЗАНІ РУКИ. Днями північнокорейський лідер Кім Чен Ин відвідав прикордонні позиції артилерії КНДР і заявив, що його країна готова завдати удару по невеликому південнокорейському острову Пхенендо, аби перетворити його на «море вогню» у разі подальшого зростання напруги між двома державами. Збройні сили вже приведено у стан максимальної боєготовності.

Як свідчить остання заява КНДР, поширена державним інформаційним агентством, Північ скасовує всі домовленості про ненапад, укладені з Півднем, і закриває прикордонний пункт Панмунджом в демілітаризованій зоні, яка розділяє ворогуючі частини Корейського півострова.

До цього кроку Пхеньян вдався після нового раунду санкцій, запроваджених ООН у відповідь на лютеве ядерне випробування в КНДР.

ФОТОФАКТ

АМПЛІТУДА ПАМ'ЯТІ. У Японії пройшли жалобні церемонії у зв'язку з другою річницею потужного землетрусу і цунамі, що забрало життя понад 20 тисяч людей.

11 березня о 14:46 за місцевим часом через ретранслятори оголосили хвилину мовчання, а в постраждалих районах про трагедію двоїчної давнини нагадав звук сирени. На жалобній церемонії в Токіо виступили Прем'єр-міністр Сіндзо Абе та імператор Акіхіто з дружиною. Як відомо, у результаті землетрусу магнітудою 9,0, що стався на північному сході країни, і спричиненого ним велетенського цунамі постраждали понад шістьдесят населених пунктів — 62 міста і села. Та найстрашнішою загрозою виявилася радіаційна — наслідком аварії

на АЕС «Фукусіма-1» стали викиди радіоактивних речовин в атмосферу і океан. Згодом японський уряд змушений був ухвалити рішення про зупинку ядерних реакторів. Це, звісно, призвело до дефіциту енергетичних ресурсів.

Та жителі Країни сонця, що сходить, не звикли пасувати перед труднощами. Так само енергійно як ліквідуються наслідки стихійного лиха, японці шукають інші джерела енергії. Приміром, нещодавно заявили, що першими в світі отримали природний газ із замороженого гідрату метану, видобутого з дна океану біля центральної частини узбережжя країни. За словами дослідників, родовище може стати альтернативним джерелом енергії для країни, яка імпортує всі свої енергоносії.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни у складі Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил України та оборонно-промислового комплексу

1. На часткову зміну статті 4 Указу Президента України від 16 березня 2012 року №202 «Про Комітет з реформування і розвитку Збройних Сил України та оборонно-промислового комплексу»:

1) увести до складу Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил України та оборонно-промислового комплексу таких осіб:

БОЛОТСЬКИХ — Голова Державної служби України з надзвичайних ситуацій
ГРОМОВ — генеральний директор Державного концерну «Укроборонпром» (за згодою)

КОЖАРА — Міністр закордонних справ України
КОРОЛЕНКО — Міністр промислової політики України
ЛЕБЕДЄВ — Міністр оборони України

ПАСОЛОВ — Міністр економічного розвитку і торгівлі України
ІГОР МИКОЛАЙОВИЧ — Голова Служби безпеки України;

2) затвердити у складі Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил України та оборонно-промислового комплексу КАЛІНІНА Ігоря Олександровича — Радника Президента України, КІНАХА Анатолія Кириловича — першого заступника Голови Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони (за згодою) та КУЗЬМУКА Олександра Івановича — народного депутата України (за згодою);

3) вивести зі складу Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил України та оборонно-промислового комплексу В.Балогу, К.Грищенка, Д.Перебудова, Д.Саламатіна та С.Тігіпка.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
11 березня 2013 року
№ 123/2013

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 березня 2013 р. № 144
Київ

Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 12 липня 1999 р. № 1228 «Про надання суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності повноважень на право здійснення експорту, імпорту товарів військового призначення та товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю» (Офіційний вісник України, 1999 р., № 28, ст. 1412), доповнивши її пунктом 1¹¹ такого змісту:

«1¹¹. Надати на період виконання Державної цільової оборонної програми будівництва кораблів класу «корвет», затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 9 листопада 2011 р. № 1150, публічному акціонерному товариству «Чорноморський суднобудівний завод» повноваження на право здійснення імпорту товарів військового призначення за позиціями ML2, ML4, ML9 для потреб власного виробництва, у тому числі товарів, які містять відомості, що становлять державну таємницю, в рамках державного оборонного замовлення на будівництво кораблів класу «корвет» за проектом 58250.».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 березня 2013 р. № 105-р
Київ

Про виділення коштів для проведення першочергових аварійно-відбудовних робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, що сталася в житловому будинку по просп. Московському, 248г, у м. Харкові

1. Виділити Харківській облдержадміністрації 7381,581 тис. гривень для проведення першочергових аварійно-відбудовних робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, що сталася в житловому будинку по просп. Московському, 248г, у м. Харкові.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Харківській облдержадміністрації: затвердити у тижневий строк за погодженням з Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством фінансів і Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства перелік витрат, пов'язаних з проведенням робіт, що зазначені у пункті 1 цього розпорядження;

подати до 31 травня 2013 р. Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів і Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 4 березня 2013 р. № 107-р
Київ

Про погодження пропозиції щодо ліквідації державного підприємства «Солотвинський солерудник»

Відповідно до пункту 22 частини другої статті 5 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» погодитися з пропозицією Міністерства аграрної політики та продовольства щодо ліквідації державного підприємства «Солотвинський солерудник» (код згідно з ЄДРПОУ 00383544).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Податок на житло обростає частками «не»

ПЛАТЕЖІ. Забудовники просять відкоригувати новий збір, а громадяни були б не проти його кардинальної зміни

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

До 30 квітня 2013-го всі юридичні особи, які володіють житловою нерухомістю, повинні сплатити в місцеві бюджети четверту частину нарахованого податку на нерухоме майно. Починаючи з цього року, вони зобов'язані самостійно обчислювати такий податок та до 1 лютого подавати в ДПС за місцезнаходженням житлового об'єкта декларацію, розбивши річну суму рівними частками поквартально.

Водночас українські забудовники вважають новий збір щодо себе некоректним. Вони шукають способи зменшення своїх витрат і наголошують, що паралельно дбають про потенційних покупців квадратних метрів. Оскільки податок може негативно позначитися на вартості останніх.

Ще не продав, а вже заплати

Президент конфедерації будівельників України (КБУ) Лев Парцхаладзе під час «круглого столу», присвяченого обговоренню впливу нововведення на будівельний ринок, констатував: рішення про запровадження податку приймали без урахування думки представників галузі. І тепер якщо забудовники вводять в експлуатацію об'єкт та отримують право власності на квартири, які не встигли продати, мають платити цей податок. Тож вони замислюються над тим, як його обійти.

Є різні схеми, зауважила радник з питань практики вирішення спорів міжнародної юридичної фірми «Integrites» Олена Сукманова. Це зокрема укладення форвардних контрактів, невведення об'єкта в експлуатацію. Природно, що забудовник хоче заощадити на собівартості, платежах, але податківці повинні наповнювати бюджет. І, наприклад, невведення в експлуа-

Нове податкове навантаження не дуже велике: 0,08% собівартості будівництва житла. Водночас до моменту введення об'єкта в експлуатацію не продається велика кількість квартир — 30—50%.

тацію податкова зможе трактувати як приховування об'єкта від оподаткування з усіма негативними для юрособи наслідками.

Забудовник створює товар, який не повинен оподатковуватися, каже голова ради директорів КБУ Олександр Ротов. Достатньо того, що сплачується ПДВ, пода-

Фото Світлани СКРЯБІНО

За які квартири забудовнику доведеться платити податки після здачі об'єкта в експлуатацію?

ток на прибуток. Тому конфедерація проти нововведення, вважає податок у нинішньому вигляді некоректним. Нормально, коли підприємство, маючи у власності нерухомість, платить за неї. Але якщо забудовник створив товар і ще не продав його, то стягувати з нього кошти зарано. У цьому КБУ намагається переконати і депутатський корпус.

Податок на житло має стимулювати забудовників реалізовувати квартири до моменту здачі об'єкта в експлуатацію, зазначила начальник відділу департаменту оподаткування юридичних осіб Міндоходів Вікторія Попова. Але забудовники наголосили, що купувати житло на етапі будівництва чимало споживачів вважають ризиковою справою.

Директор ТОВ «Аудиторська фірма «М.Т.Д. Аудит» Вікторія Бірюченко порахувала, що нове податкове навантаження становитиме 0,08% собівартості будівництва. Це небагато. Водночас, за нинішньої ситуації на ринку, 30—50% квартир не продається до моменту введення об'єкта в експлуа-

Адже законодавці, вносячи зміни в кодекс, враховують специфіку банківського, металургійного, хімічного, IT-бізнесу. Чому ж не піти назустріч будівельній галузі, яку в багатьох країнах вважають базовою для зростання економіки?

Обтяжливий і для громадян

З точки зору простого українця цей податок неспра-

Інакше фіскальна функція такого податку буде незначною. Крім того, ці надходження повинні використовуватися за конкретними видатковими статтями, що стосуються підтримки функціонування інфраструктури.

За його словами, йдеться зокрема про модернізацію теплових, газових мереж, облаштування вулиць. За кордоном людина, сплачуючи цей податок, знає,

В Україні не прописали статті використання надходжень від податку на житлову нерухомість і не дотримались обіцянки ввести соціально справедливий податок на розкіш.

ведливий, і його потрібно змінювати. На цьому наголосила заступник голови парламентського Комітету з питань економічної політики Ксенія Ляпіна. За її словами, ухвалюючи податок на житлову нерухомість, законодавець не відповів на ключове запитання: яка його функція, окрім збирання коштів? Хоч, зауважує вона, за підрахунками місцевих рад, надходження не покриватимуть і десятої частини потреб. При цьому весь фіскальний тягар поклали на незаможних людей. Ставки податку не обтяжливі для багатих, у власності яких великі помешкання. А для пересічного українця, який десяток років працював, щоб заощадити гроші на житло, — навпаки.

Президент міжнародної федерації нерухомості FI-ABCI Олександр Бондаренко нагадав, що в Україні база оподаткування — квадратні метри, в той час як у більшості країн — вартість житла. І це соціально справедливо: за дорогу нерухомість (розкіш) треба платити значні податки.

на що витратять кошти, а також усвідомлює те, що, наприклад, після модернізації мереж і вартість житла зростає. Тобто це вигідно насамперед громадянинові. В Україні ж і статті видатків не прописали, і передвиборчих обіцянок щодо введення соціально справедливого податку на розкіш не дотрималися. Базу оподаткування потрібно змінювати, переконаний він.

Начальник відділу платежів за землекористування та місцевих податків департаменту оподаткування юридичних осіб Міндоходів Катерина Гривнак підтвердила готовність ДПС до обговорення пропозицій щодо зміни бази оподаткування та надання певних пільг забудовникам. Важливим вона вважає і питання цільового використання податку на житлову нерухомість. К. Гривнак нагадала, що і плата за землю, яка надходить до місцевого бюджету, не закріплена за видатковими статтями. Але розв'язання цієї проблеми не в компетенції ДПС.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Свої історичні пейзажі перестраждали обидва

ВИСТАВКА. Акварелі Максиміліана Волошина і Великого Кобзаря вперше зустрілися в одному залі Національного музею Тараса Шевченка

Людмила ЯНОВСЬКА,
Олександр ЛЕПЕТУХА (фото),
«Урядовий кур'єр»

Виставка робіт цих двох визначних художників приурочена до 100-річчя Будинку-музею Максиміліана Волошина в Коктебелі та відбувається в рамках підготовки до 200-ліття Тараса Шевченка.

*«И на скале,
замкнувшей
зыбь залива...»*

Будинок, який Максиміліан Волошин спорудив у Коктебелі сто років тому, завжди мав дуже багато гостей, кожного з них зустрічав радістю господаря, а проводжав подарунком — його аквареллю. Акварелі Волошина стали послами цього Дому в Києві, де 1877 року Максиміліан Олександрович народився, і вперше зустрілися тут в іншому знаковому будинку, Національному музеї Тараса Шевченка, з акварелями його духовного господаря, якого в Україні називають Великим Кобзарем.

Пам'ятник Максиміліану Волошину ще дуже задовго до того, як він з'явився на світ, створила природа: в одній з гір Карадагу в Криму — його обличчя. «И на скале, замкнувшей зыбь залива, судьбой и ветрами изваян профиль мой», — так означив це дивовижне явище сам поет. Гора у Каневі стала пам'ятником Тарасу Шевченку за ознакою його поетичного «Заповіту»: «Щоб лани широкополі, і Дніпро, і кручі було видно, було чути...».

Кириєнко-Волошин за повним прізвищем, Максиміліан походив із Запорозької Січі за корінням батькового роду, і з Німеччини — за материним. Східну частину Криму, яка називалася колись Кіммерією, цю «землю, насичену еллінізмом і руїнами генуезьких і венеціанських башт», мав за духовну Батьківщину, хоч і «не є її уродженцем за народженням, а лише за усиновленням», вона була його Музою і в поезії, і в акварелях. А всіх, хто цю територію населяв упродовж століть, сприймав за родичів. Бо історія «бродить тут тінями аргонавтів і Одисея, вона в цих стертих каменях, що слугували кладкою у фундаментах багатьох культур».

«Художник, — вважав Волошин, — повинен перестраждати ту землю, яку він пише. Він повинен пережити історію кожної її долини, кожного пагорба, кожної затоки. Досвід серця, переповненого тугою в її сутінках, і досвід підшов, які торкалися усіх її стежинок, йому дають не менше, ніж враження ока».

Виставка в музеї зацікавила передовсім молодих людей

Наголошував: «Молитва поета під час громадянської війни може бути лише за тих і за інших: коли діти одної матері вбивають один одного, треба бути з матір'ю, а не з одним із братів». Те, як пережив цей буремний час, — у вірші Максиміліана Волошина «Дім поета», який сприймається як Конституція і Євангеліє його Особистості:

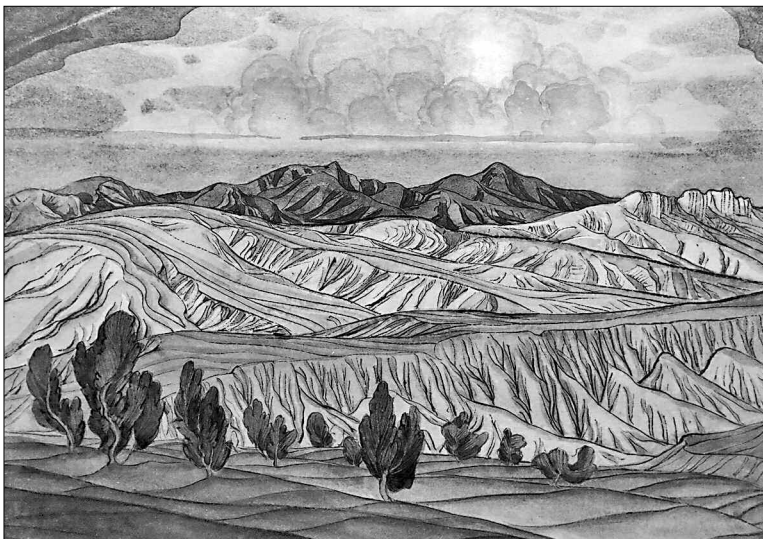
*Я ж делал все, чтоб братьям
помешать
Себя губить, друг друга
истреблять,
А сам читал в одном столбце
с другими
В кровавых списках
собственное имя.
Но в эти дни доносов и тревог
Счастливый жребий дом мой
не оставил.
Ни власть не отняла, ни враг
не сжег,
Не предал друг, грабитель
не ограбил.
Утихла буря. Догорел пожар.
Я принял жизнь и этот дом,
как дар.
Нечаянный — мне вверенный
судьбою,
Как знак, что я усыновлен
землею.*

Від брютловського академізму — до природного реалізму

Портрети прадавньої Кіммерії з уяви Максиміліана Волошина у Коктебелі в Криму. Краєвиди Мангизлаку, Аральського моря та гір Каратау в Казахстані, які

Такими гірські масиви побачив Тарас Шевченко...

... а такими Максиміліан Волошин

художник Тарас Шевченко зображував документально точно, але за його настроєм вони теж у чомусь загадкові. Обидва щедро наділені даром слова і пензля. Представники різних стилів, культур. Творили у різних століттях. Але поєднують їх не лише гори, море, хмари й пустелі на акварелях. Не тільки те, що у студентські роки за участь у страйку Максиміліана Волошина виключили з юридичного факультету Московського університету, позбавили права вступати до вищих навчальних закладів Росії, жити в столицях і університетських містах, а Тараса Шевченка супроводжувала у заслання заборона писати там і малювати.

Про експедицію для проведення опису Аральського моря, де Тарас Шевченко «був зайнятий переважно змалюванням видів берегів аквареллю», дізнаємося з однієї з перших його біографій, 1882 року, авторства Михайла Чалого. «Експедицію завершено 1849 року. Шевченко з Косарала прибув до Оренбурга й на запрошення генерала Герна оселився в його будинку на слобідці. Бутаков серед робіт описної експедиції представив чудовий альбом видів Аральського моря й порушив офіційне клопотання про підвищення Шевченка в унтер-офіцери, що становило тоді перший і найважливіший крок для розжалуваного. Обручов, дуже задоволений альбомом, який наочно доповнював опис моря, зробив представлення на Шевченка, та з Петербурга йому висловили невдоволення з того, що він, у супереч Височайшому повелінню, допустив Шевченка малювати; Бутакова було піддано таємному наглядові III відділу. Альбом повернули Шевченкові, він подарував його Герну у подяку за гостинність».

Михайло Чалий наводить і мистецький погляд на ці роботи Шевченка художника Микешина: «Немало було покладено праці й часу на перехід від брютловського академічного класицизму до природного, спорідненого йому реалізму. Рішучий поворот до реалістичного розуміння дійсності почався у Шевченка під час його перебування у каспійських степах. Від цього періоду, попри заборону малювати, збереглося безліч малюнків олівцем та аквареллю, що розгорнули перед нами нескінченну панораму степів, що лежать понад Каспієм, руїн східних міст тощо».

Але є ще багато поглядів на акварелі Тараса Шевченка і Максиміліана Волошина: всіх тих відвідувачів, які розглядатимуть їх і порівнюватимуть на виставці в одному залі Національного музею Тараса Шевченка.

«Кобзаря» ілюструють дитячими малюнками

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ВШАНУВАННЯ. На урочисті заходи до Канева з нагоди відзначення 199-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка приїхали гості з усієї України. Вшанування великого сина українського народу відбувалося на могилі Тараса Шевченка, в музеї на Чернечій горі. Серед численних гостей — багато молоді, зокрема й учні — пере-

можці конкурсів, присвячених Кобзарю, які нещодавно відбулися в Харкові. Харківщину з Каневом зв'язують давні дружні узи. Зокрема минулого року Музей Тараса Шевченка одержав у подарунок унікальну збірку творів поета. Нинішнього року таким презентом стала картина «Люди і доли» художника Віктора Чауса.

Щасливим для вчительки української мови і літератури Канівської загальноосвітньої

школи № 1 імені Т. Г. Шевченка Юлії Полевик стало відвідання урочистостей на Чернечій горі. Голова облдержадміністрації Сергій Тулуб вручив їй ключі від квартири, започаткувавши традицію відзначати працю педагога — хранителя українського слова.

До речі, Юлія Миколаївна — не перша вчителька в родині. Її мама, Тетяна Сергіївна, все своє життя викладає рідну мову в цій же школі.

Урочисто відзначили річницю з дня народження Тараса Шевченка і в інших містах і селах області. Відкриття краєзнавчо-мистецької акції «Шевченковими шляхами Черкащини» та інші заходи відбулися на батьківщині поета, в селах Моринці та Шевченкове. Музеї області присвятили цій даті свої експозиції.

У рамках фестивалю «Шлях до Тараса», який нині прохо-

дить у Черкасах, уперше буде видано «Кобзар», ілюстрований дитячими малюнками. На конкурс уже надійшло понад 350 малюнків і майже 80 декоративних робіт з усіх регіонів України. Найактивнішими були школярі з Харківської, Чернівецької, Черкаської, Сумської, Донецької, Луганської та Рівненської областей. Журі фестивалю відібрало 80 робіт, які представлено на виставці. 12 найкращих увійдуть до нового

видання. Інші малюнки надрукують у спеціальному календарі, присвяченому 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка.

У святкових заходах до річниці від дня народження поета, які нині проходять у Черкасах, беруть участь понад дві тисячі дітей з усіх регіонів України. Вже відбувся мистецький фестиваль юних талантів. Кульмінацією свята стане рок-концерт «Шевченко — це модно».

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Публічність для службового користування

Грина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Серед реальних, а не міфічних здобутків вітчизняної демократії справді гідне місце посідає ухвалений на початку 2011-го Закон «Про доступ до публічної інформації». Цього-річ у травні ми відзначимо другу річницю з часу набуття ним чинності, а отже, маємо хорошу нагоду перевірити, як втілюється в життя цей законодавчий акт, що по праву ввійшов до світової десятки зразків прозорості і відкритості діяльності владних структур.

Вітчизняна громадськість, яка доклала чимало зусиль до появи згаданого закону, перейнялася завданням з'ясувати його дієвість, зокрема й щодо реалізації права на інформаційний запит, запровадження прозорості роботи органів місцевої влади, змін регулювання написання та прийняття проектів рішень, встановлення обов'язковості розміщення інформації на офіційному веб-сайті тощо. Ініціатива, яку реалізовував Інститут політичної освіти разом з Міжнародним фондом «Відродження», отримала назву «За прозору місцеву владу». Публічний звіт про результати дослідження дав підстави вдатися до певних узагальнень з окресленої проблеми.

Паралельні не перетинаються

Активісти проекту комплексно опрацювали статuti територіальних громад 45 найбільших українських міст, проаналізували регламенти місцевих рад та їхніх виконавчих комітетів за сімома провідними параметрами змін, які слід було б внести після набуття чинності новим законодавством про публічну інформацію. На жаль, втішитися нічим: більшість органів місцевого самоврядування або не знають про норми закону, або роблять вигляд, що вони їх не стосуються.

Про це красномовно свідчить аналіз офіційних інтернет-сторінок та друкованих видань. Приміром, 70% місцевих рад Івано-Франківщини не оприлюднюють інформацію про всі питання, які планується розглянути на сесії, й не дотримуються строків оприлюднення та обговорення проектів своїх рішень до їхнього схвалення.

Навряд чи хтось із жителів Миколаївщини може потрапити бодай на одне засідання постійних депутатських комісій чи виконавчих комітетів тамтешніх міських рад: 99% таких зібрань проходять закрито, зазвичай не анонсують їхнього графіка проведення, порядку денного питань, які планують розглянути.

На Дніпропетровщині, де значно краще, ніж в інших областях, розвинене електронне урядування, 80% ухвалених рішень не оприлюднюють. На Донеччині ця цифра ще вища — 98%.

На словах чимало місцевих рад позиціонують себе як лідери демократичних стандартів. Та за лаштунками відкривається зовсім інша, неприваблива картина. Так, через місяць після набрання чинності Законом «Про доступ до публічної інформації» під час засідання

Львівської міськради 30 червня 2011 року виборців поінформували про 25 питань порядку денного. Насправді тоді було розглянуто... 334 проекти рішень: автори дослідження стверджують, що подібні речі повторюються на кожній сесії згаданого органу місцевого самоврядування.

Виявляється, у своїй роботі ці обрані громадами органи керуються застарілими власними нормативними документами — статутами, регламентами тощо, хоча закон зобов'язав їх внести до цих документів сучасні правові норми. Водночас така закритість діяльності, до-

магдебурзького права. Як з'ясували учасники проекту, в окремих міських радах депутати сьогодні не мають доступу до результатів голосування. Приміром, в Ужгороді доступ до цієї «надсекретної» інформації після відповідного рішення місцевого суду має лише голова міськради.

У багатьох регламентах ще й досі передбачено... залучення правоохоронних органів до не допущення громадян на сесії місцевих рад. Багато хто по-різному трактує поняття «сесія» і «пленарне засідання сесії». Є частина регламентів, у яких зафіксовано і такий арха-

«Кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів» (ч. 1 ст. 5 Закону України «Про інформацію»).

кументів, звітів суперечить і наріжним принципам місцевої демократії.

Правда за сімома печатками

— Ми зіткнулися з дивовижною ситуацією, — зауважує керівник програми практичної політики Інституту політичної освіти Олександр Солонтей. — Закон один, проте кожен розуміє його на свій копил. Так, у статутах навіть міст-мільйонників досі немає й згадки про доступ до публічної інформації, як і відповідних розділів щодо прозорості і відкритості діяльності рад. Жодна з комісій місцевих рад не відповідає за реалізацію нового законодавства у сфері інформації. Повністю закриті для громади протоколи і стенограми сесій та засідань виконкому.

Гадаємо, нинішні правила секретності щодо публічної інформації подивували б навіть магістрати середньовічних європейських міст, які не мали

ізм: преференцію додавати чи знімати питання з порядку денного сесії має лише голова ради. Тож годі й чекати, щоб цю інформацію на законних підставах отримали пересічні громадяни.

Отже, як небезпідставно зауважує директор Інституту медіаправа Тарас Шевченко, сама наявність досконалого демократичного Закону «Про доступ до публічної інформації» вочевидь не гарантує його виконання. Відмову в наданні матеріалів про свою діяльність органи місцевого самоврядування зазвичай пояснюють порушенням законодавчих норм щодо захисту персональних даних. На жаль, додає він, Конституційний суд своїм відомим рішенням за поданням Жашківської райради Черкаської області також певною мірою сприяв замовчуванню публічної інформації.

Незайве було б, щоб Верховна Рада сьомого скликання, якій у спадок від попередників дістався проголосований у пер-

шому читанні законопроект про зміни до чинного законодавства у зв'язку з прийняттям Закону «Про доступ до публічної інформації», виявила громадянську позицію й ухвалила окрему норму для всіх місцевих рад: обов'язково оприлюднювати всі рішення про виділення землі із вказівкою місця і прізвища громадянина.

Генплани належать народу!

Найбільш утаємниченими від громадськості були і залишаються нині генеральні плани населених пунктів. На запитання голови Східноукраїнського центру громадських ініціатив Володимира Щербаченка до учасників Всеукраїнської конференції «За прозору місцеву раду» — «Чи пробував хто-небудь отримати доступ до генплану свого міста?» — в залі підняли одну руку.

Може, в цьому випадку і справді йдеться про щось надто таємне і конфіденційне? Пригадується, що в країні, в якій ми жили раніше, більш-менш точні географічні карти мали лише військові: решта населення працювала на номерних заводах, писала своїм родичам у міста, які позначалися значком

«поштова скринька», а підприємство з назвою «Рембаза» насправді ремонтувало танки.

Що ж нині містить генеральний план міського населеного пункту? За словами фахівців, там повинні бути такі категорії відомостей: принципові рішення щодо благоустрою, захисту території від небезпечних природних і техногенних процесів, охорони природи та історико-культурної спадщини; схеми і програми охорони довкілля та здоров'я населення, пам'яток історії і культури, інженерного захисту і підготовки території; аналіз і прогнозування демографічних, соціально-економічних, природно-географічних, санітарно-гігієнічних та інших чинників. Одне слово, йдеться про звичайну публічну інформацію, яку нічого приховувати.

Щоправда, є там частина інформації з обмеженим доступом, проте сам документ ніяк не підпадає під гриф «Для службового користування». Та всупереч ч. 7 ст. 6 Закону «Про доступ до публічної інформації», більшість міських рад і донині обмежує доступ городян (а це понад 30 мільйонів громадян країни) до генеральних планів.

Показовими є відповіді міськрад на інформаційні запити щодо ознайомлення з генпланами. З Чернігова відповіли, що тамтешній генплан має гриф «Для службового користування». У Рівному зазначили, що в них також діє гриф «ДСК», проте за наявністю письмового запиту з поясненням, навіщо вам інформація щодо генплану, вас ознайомлять з деякими матеріалами. Антрацитівська міськрада Луганщини пояснила стисло: «Генплан є власністю держави і не підлягає розголошенню». А у Вінниці правники міськради безапеляційно визначили, що в допитливих представників громадськості «відсутні правові підстави для надання копії матеріалів генплану».

Одне слово, автори процитованих вище відповідей або не читали Закону «Про доступ до публічної інформації», або тлумачать його дуже своєрідно, оскільки беруть на себе право позбавляти своїх виборців відкритої інформації про допустимі види забудови територій, стан довкілля, порядок виділення територій для розміщення житла, зонування тощо. А це не що інше, як порушення не лише права на інформацію, а й інших конституційних прав — на участь в управлінні державними справами, безпечне для життя і здоров'я середовище, право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю тощо.

ЦЕ ТРЕБА ЗНАТИ

Закон «Про доступ до публічної інформації» установив:

- ✓ свободу присутності на засіданнях виконавчого комітету та структурних підрозділів місцевої ради;
- ✓ розмежування підготовки проекту рішення та його розгляду, зокрема спершу здійснюється реєстрація та оприлюднення проекту рішення, а затім розгляд (сесії, засідання);
- ✓ оприлюднення всіх проектів протягом п'яти, але не пізніш ніж за 20 робочих днів до дати розгляду;
- ✓ обов'язковості оприлюднення порядків денних засідань органів (розпорядження про скликання сесій, графіки, засідання виконкому тощо);
- ✓ негайне оприлюднення ухвалених документів, але не пізніше, ніж у п'ятиденний термін;
- ✓ забезпечення доступу громадян до документації влади через Інтернет (угоди, протоколи, прес-релізи, доповідні записки, звернення, заяви, подання тощо).

ДИСКУСІЙНА ТРИБУНА

Як не перейти межу життя в борг?

ПЕРСПЕКТИВА. Державна програма активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки дасть поштовх для більшого кредитування стратегічних проектів під нижчі відсотки

Сергій МАМЕДОВ,
голова правління
«Укргазбанку»
для «Урядового кур'єра»

Програма реформ, запропонована урядом, давно не викликала такої зацікавленості і зауважень, як Державна програма активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки. І це по-справжньому важливий документ для банківської системи. У програмі є відповідь на ключове запитання: як уряд планує активізувати процес кредитування економіки?

Це, мабуть, перша спроба за багато років — запропонувати бачення і шляхи реалізації економічних реформ у найбільш важливих секторах української економіки. Розробники програми спробували знайти вирішення проблем, які давно стоять на порядку денному, а не ховатися за популістськими обіцянками.

Сьогодні уряд фактично заявив, що готовий взяти на себе відповідальність і провести модернізацію української економіки. Для цього у документі визначені стратегічні напрямки і запропоновані реальні варіанти і джерела їх фінансування.

Є підстави для оптимізму

Перший — визначені основні завдання зі створення умов для модернізації економіки. Уряд має намір звернути увагу на поліпшення макроекономічних показників (збереження низької інфляції та збалансування бюджету), зробити реальні кроки до удосконалення інвестиційного клімату, створити умови для відновлення кредитування, активізувати політику дестинації та дедоларизації економіки.

Другий — чітко визначені найбільш важливі стратегічні напрямки: енергозбереження, ЖКГ, агропромисловий комплекс, стимулювання високотехнологіч-

них і експортних галузей економіки. Сьогодні розвиток країни залежить саме від успіху в цих секторах.

Третій — найважливіший — перехід від політики бюджетних капітальних інвестицій до політики держгарантій. Введення системи широкіх держгарантій (50 мільярдів гривень) — більш цікавий інструмент, який дає змогу Україні отримати необхідний для модернізації фінансовий ресурс в умовах дефіциту зовнішніх інвестицій. Саме

села» і збільшувати чималий обсяг боргу; і чи не перенесе проблему боргів і дефіциту бюджету на майбутні роки, тобто на плечі майбутніх поколінь? Така оцінка не зовсім коректна. Варто тільки подивитися на досвід США, які живуть у борг десятиліттями, і при цьому можуть активно розвиватися і лишатися світовим лідером. Головне тут — не перейти межу «життя в борг», як це сталося в Греції.

Сьогодні головне запитання: коли Україна нава-

Стратегічні напрями України — авіабудування, суднобудування, ракетно-космічна галузь, ЖКГ, ПЕК і транспортна інфраструктура.

такий підхід дає змогу активізувати ринок, банківську систему і «розморозити» кредитування. Чи буде ефективним цей механізм, залежатиме багато в чому від прозорості процесу і виконання принципу рівних можливостей участі в програмі.

Підстави для оптимізму дає досить прозорий і зрозумілий механізм відбору проектів. Банк обиратиме проекти для фінансування на основі їх техніко-економічного обґрунтування, потім проект перевірятиме Фінансово-кредитна рада (ФКР), створена урядом, і лише після цього видаватимуть держгарантії банку на його кредитування. Наявність такого фільтра, як ФКР, сьогодні важлива для банків як умова повернення кредитів. А для держави — важливо забезпечити підтримку проектів, які зможуть запустити процес модернізації.

Зарубіжний досвід повчальний

Незважаючи на очевидні переваги держпрограми, у багатьох виникають запитання: чи не буде програма будувати «потомкінські

життя на певні ризики та розпочне реалізовувати масштабні проекти?

Подивімося на досвід Бразилії. Її сучасна історія — найпереконливіша історія успіху. Ще 20 років тому в Бразилії була гіперінфляція та величезний борг перед МВФ. Сьогодні бразильська економіка — шоста в світі. Які головні складові успіху Бразилії?

Перша. Основа розвитку країни — неінфляційна модель.

Друга. Країна зробила ставку на розвиток національної промисловості та науки. У ці галузі були спрямовані найбільші ресурси. Сьогодні Бразилія забезпечує до 80% своїх потреб у промисловому обладнанні.

Третя. Було проведено соціальну реформу, направлену на підвищення рівня життя населення, що призвело до зростання купівельної спроможності.

Четверта. В країні були створені умови для розвитку бізнесу, на який ні бюрократія, ні силові структури не можуть тиснути.

У підсумку Бразилія не лише легко здолала кризу 2008 року, хоча її експорт сировини складає 40%, а й продовжує розвиватися.

Основна причина такого успіху в умовах кризи — статус Бразилії як «глобального продавця». Всі торговельні інтереси країни практично рівномірно розподілені по всіх значущих кутках планети, її номенклатура експорту збалансована.

Для стимулювання розвитку експорту використовують інвестиції в реальний сектор економіки, розвиток споживчого попиту, заохочення експортерів пільговими кредитами, протекціонізм банківської системи країни та національної валюти. Це дало змогу Бразилії вийти на чудові макроекономічні показники: дефіцит бюджету 2,3% та інфляції — 5%.

Пріоритетів більше, ніж очікували

У програмі українського уряду заявлені самі ці цифри і запропоновані різні інструменти, які дали позитивні результати у Бразилії. Стратегічні напрями України — авіабудування, суднобудування, ракетно-космічна галузь, ЖКГ, ПЕК і транспортна інфраструктура.

Пріоритетів більше, ніж очікували. Але всі вони — реальний хребет української економіки і потребують стратегічної підтримки. А вона можлива, якщо

Фінансувати серйозні проекти в рамках стратегічних пріоритетів потрібно вже сьогодні — у банківській системі гроші на це є.

державою реально сконцентрує ресурси саме за цими напрямками і встановить чіткі критерії модернізації цих галузей економіки.

Фінансувати серйозні проекти в рамках стратегічних пріоритетів потрібно вже сьогодні — у банківській системі гроші на це є. Важливо тільки направити їх на «правильні». Йдеться не просто про освоєння

бюджетних коштів. Мінфін запропонував коректні принципи відбору проектів: 1) самоокупні проекти (їх борги відшкодуватимуть завдяки доходам від реалізації самих проектів); 2) проекти, які знизять навантаження на бюджет на суму їх бюджетної підтримки.

Основна мета Мінфіну під час розробки програми полягала у тому, щоб не збільшувати борги, перекладаючи їх на бюджети майбутніх років, а дати поштовх розвитку економіки вже сьогодні. Для цього передбачено як держгарантію відсотків (іноді тіла кредиту) за рахунок коштів держбюджету — на такі цілі лише цього року зарезервовано 2,6 мільярда гривень.

На першому етапі планують, що фінансування стратегічних проектів здійснюватимуть, використовуючи кошти держбанків. Саме вони будуть флагманами фінансування розвитку економіки. У разі успішного впровадження ними перших проектів, на рівних умовах залучатимуть до фінансування й комерційні банки з достатніми ресурсами.

Якщо говорити про роль банківської системи, вона одна з ключових. Запропонований масштабний урядовий план — це, по суті, великий «круглий стіл» для

партнера, і виступатиме як спеціалізований банк під рефінансування проектів стратегічного розвитку країни.

Виключно важливий момент — захист прав кредиторів. Саме тому передбачено удосконалення законодавства у питаннях, пов'язаних із наслідками визнання кредитних договорів і договорів із забезпечення виконання кредитних зобов'язань. Сподіваємося, що такі умови будуть створені. Нагадаю, що нещодавно в Незалежній асоціації банків України обговорювали нову редакцію закону «Про відновлення платоспроможності боржника та визнання його банкрутом». За ним банки практично не мають можливості впливати на процес повернення коштів банкрутом-позичальником. Ми хочемо, щоб уряд і парламент звернули увагу, що банкам залишили лише право дорадчого голосу в цьому процесі. Це впливає на зацікавленість банків в участі у великих стратегічних проектах. Адже ризики для банків підвищуються.

І останнє, вкрай важливе — щодо питання про ресурсну базу. Програма передбачала важливий аспект для зміцнення ресурсної бази кредитування — введення 30-денного терміну для дострокової видачі банком депозитів. Проте це положення зникло з кінцевого варіанту держпрограми. Обережний підхід уряду зрозумілий, але для банків і реального запуску програми це положення могло б зіграти позитивну роль.

Зрозуміло, запропоновані ініціативи уряду в багатьох викликають побоювання і критику. Але в такому разі пригадується прислів'я: шлях у тисячу літ починається з першого кроку. Кожна країна, по суті, все одно обирає свій шлях, використовуючи існуючі у світі інструменти, але робить це по-своєму. Я думаю, що Україна тут не виняток.

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Бездумне роздавання наукових ступенів страшніше від «експорту» вчених

Доктор технічних наук, член-кореспондент НАН України, лауреат Державних премій в галузі науки і техніки СРСР і України, Станіслав ОШКАДЬОРОВ

Якщо говорити про втрати, яких зазнала Україна за останні двадцять років, то більшість наших співвітчизників передусім назвуть розрив економічних зв'язків, занепад у багатьох галузях промислового виробництва, сільськогосподарстві. Однак у цей перелік дуже рідко потрапляє наука, хоч втрати в ній, коли замислитися над перспективою розвитку країни, чи не найстрашніші.

У всіх високорозвинених державах інтелект завжди був і є рушієм технічного прогресу, а його країні представники — гордістю країни. У нас же відбувся явний переки в оцінці суспільно значущих речей. І як наслідок — власна таманія, напаківаного хай навіть краденими купурами, цінують і поважають більше, ніж того, хто за інтелектуальними, науковими й моральними якостями у десятків разів вищий. Тому чимало науковців, високо-ласних спеціалістів у різних галузях, не одержавши змоги реалізувати себе вдома, погоджуються працювати за кордоном, збагачуючи своїми талантами науку та сприяючи розвитку економік інших країн.

Тож недарма останніми роками в ЗМІ дедалі частіше з'являються публікації, в яких звучить тривога провідних вчених, простих громадян за долю української науки. За кордон виїжджають науковці й фахівці у розквіті сил і таланту, то що ж чекає нашу країну загалом і науку зокрема? І чи справді настільки критичний стан академічної науки, її кадровий потенціал та перспективи розвитку? Саме ці питання стали темою розмови з доктором технічних наук, членом-кореспондентом НАН України, лауреатом Державних премій в галузі науки і техніки СРСР і УРСР, лауреатом премій НАНУ та національних академії інших країн Станіславом ОШКАДЬОРОВИМ.

Безкровне завоювання

— Зрозуміло, що головна причина порушення на загальнодержавному рівні нинішніх проблем науки лежить не в площині емоцій чи переживань науковців, умовно кажучи, за окрасці хліба для себе. Передусім вони висловлюють тривогу небайдужих, патріотично налаштованих громадян за майбутнє держави. Йдеться про потенційну небезпеку, яка загрожуватиме переродом нашої країни в другорядні з букетом усіх негативних наслідків для її промислового і воєнного потенціалу, життєвого рівня громадян, зниження їхнього культурного й інтелектуального рівня, на тлі руйнування моральних основ. Адже не дарма древні говорили, що коли Зевс хоче покарати людину, він позбавляє її розуму. А в цьому разі може бути покарано цілу державу.

У На чому ґрунтуються такі твердження?

— Професійні історики можуть навести чимало прикладів з недалекого минулого, коли чітко продуманий удар по науково-технічному потенціалу перетворював могутні держави на слабкі й незахищені. Варто згадати фактично безкровне завоювання Кримського

ханства, яке відбулося після переселення 36 тисяч християнських сімей, що були для цієї держави, сказати б, технічним хребтом, із Криму в Приазов'я. Великі кошти, витрачені Російською імперією на фінансування цієї акції, були набагато меншими від тих, які довелося би витратити навіть на маленьку війну. Водночас Росія завдяки цій акції практично малою кров'ю розв'язала проблему завоювання Криму і звільнення південних територій з-під впливу Туреччини.

Відома також, що один із проєктів зведення переможеної Німеччини до рівня другорядної держави, запропонований Англією, передбачав примусове тотальне переселення науково-інженерного персоналу і висококваліфікованих робітників у сільську місцевість терміном всього на п'ять років. Водночас із переможеної країни як найцінніший військовий трофей у США було вивезено десятки тисяч тонн патентної й технічної документації, найвідоміших вчених і фахівців у галузі фізики, хімії, авіа- та машинобудування, інших галузей. Достатньо лише згадати німецького конструктора Вернера фон Брауна, успіхи якого в ракетобудуванні США увінчалися польотно американських астронавтів, які першими ступили на поверхню Місяця. Ця акція дала можливість США зробити помітний промисловий і економічний ривок, випередивши інші розвинені країни.

Але ж ми живемо в мирний час і ніхто начебто не збирається депортувати наших вчених в інші країни?

— Однак така загроза для України існує. І найстрашніше те, що не з примусу, а добровільно молоді й активні вчені залишають країну. Намагаючись підвищити свій авторитет і наукову значущість, вони вивозять із собою знання, здобуті в наукових колективах, де вони працювали.

У нас сформувався навіть своєрідний інститут наукових сутенерів, які на замовлення, під виглядом розширення наукової співпраці, організовують виїзд вчених необхідної кваліфікації й потрібної спеціалізації на роботу за кордон. Навряд чи хтось сумнівається, що реалізація такої «транспортно-виїзної» технології — це передусім великі втрати для української науки. Хоч і не все ще втрачено: збереглися школи, де помітно постраділи вчені, лави яких породили, ще можуть підготувати собі достойну зміну. Але часу на це залишається дедалі менше.

Другий шлях знищення науково-технічного потенціалу країни внаслідок його формальної подібності до боротьби зі шкідливими сільськогосподарства можна визначити як біологічний. Це коли репродуктивні комахи чоловічої статі, яких мало, не можуть конкурувати з полчищами спеціально розведених стерилізованих, так би мовити, клонів. У нас це бездумне роздавання дипломів інженерів і лікарів, наукових ступенів і звань людям, які як спеціалісти і вчені не спроможні підтвердити свої знання на практиці. Усе, формально необхід-

не для одержання потрібних паперів, нині можна замовити навіть по телефону за порівняно невелику плату. Отолошення з відповідними пропозиціями можна бачити скрізь, навіть у поїздах метро, де їх розміщують за плату за встановленими тарифами. Сервіс цей удосконалюється, а розцінки стають нижчими. А водночас легше наукова вага не підкріплені реальними знаннями дипломів і атестатів. Ця технологія знищення науки набагато страшніша від експорту наших вчених за кордон.

Ради із видачі «ліпових» дипломів і знань

Хіба раніше, за часів Союзу, таких випадків не було?

— Траплялося, але це було не система, як нині, а саме випадки. І зовсім іншого характеру. Це коли співробітників інститутів консультували й допомагали в оформленні дисертації висококваліфікованим виробничникам, проєктантам, конструкторам. Але ж інтелектуальні, професійний рівень цих здобувачів відповідав, а часто й перевершував рівень вимог до дисертації. Потрібно було тільки підтвердити рівень кваліфікації дисертацією. І чомусь мало суттєво оформлювальний характер. Нині ж на замовлення, за гроші, пишуть дисертації, статті, доповіді й організують захисти цих дисертацій для малокомпетентних у науці, а часто й просто безграмотних осіб.

На жаль, у нас це набуло найбільш масового характеру. Хоча, у Росії, де рад із захисту дисертацій майже в сім разів менше, ніж у нас, а наукових працівників — у п'ять разів більше, спостерігається подібна картина. Але там уряд веде жорстку війну аж до розформування тих вчених рад, які виявляються замішаними у видачі «ліпових» дипломів і звань.

У нас же натиск інтелектуально і науково не спроможних претендентів на обіймання ласих посад уже тривалий час не зустрічає належної відсічі ні на державному рівні, ні в численних вчених радах з присудження наукових ступенів. Тож і не дивно, що експертиза явної наукової «пустушки», «зшитого» із суміші плагіату, видосної з Інтернету інформації та псевдонаукових домислів, часто зводиться до формального виконання ритуалу, який не має нічого спільного зі справжнім захистом дисертацій та наукових робіт.

Нині кількість рад із захисту дисертацій в Україні становить кілька сотень, і більшість із них для обґрунтування свого існування готові приймати до захисту збої за змислом і грамотністю роботи. Деякі керівники бездумно, за будь-яку ціну, намагаються збільшити пропускну спроможність своїх рад. Але хіба можна боротися за інфляцію за рахунок збільшення продуктивності станків з друку грошових знаків?!

Але ж так у свідомості широкого громадськості нівелюються і знецінюються наукові знання...

— Останнім часом загара, яка нависла над результатами праці багатьох тисяч українських вчених, завдяки зусиллям уряду начебто зменшилася, але не зникла остаточно. Адже радикального зменшення кількості рад підтвердження лженаукових ступенів фактично не відбулося.

ДОСЬЄ «УК»

Станіслав ОШКАДЬОРОВ. Народився в 1937 р. у м. Ульяновськ (Росія). У 1960 р. закінчив металургійний факультет Київського політехнічного інституту за фахом «фізика металів», а також аспірантуру при Інституті металознавства НАН України за фахом «фізика твердого тіла». Здобув другу вищу освіту з соціології та економіки.

Працював керівником секції особливо міцних сталей Ради з нових конструкційних матеріалів Академії наук СРСР, заступником директора з наукової роботи в Інституті металознавства НАН України, заступником керівника Національного центру з медико-біотехнічних проблем НАН України. Доктор технічних наук, професор. Член-кореспондент НАН України. Лауреат Державних премій СРСР і Української РСР, відзначений преміями НАН України ім. К.Д.Синельникова та президентів НАН України, НАН Білорусії й Академії наук Молдови. Відомий вчений в галузі фізичної металургії та медичного матеріалознавства, автор понад 80 винаходів і патентів.

Мені довелося багато років бути членом ВАК СРСР з металургії і членом експертної ради НДР із захисту кваліфікаційних робіт з фізики металів і термообробки. Смію стверджувати, що тоді практично безоглядного роздавання вчених ступенів не могло бути завдяки принциповій висококваліфікованій експертизі праць. Коли ж я спробував ввести таку практику в нас, то відразу зустрів безпрецедентну протидію деяких керівників НАН, які звинуватили мене у прагненні винести сміття з хати. Вони ж «нагнули» ВАК України, змусивши видати диплом доктора наук здобувачу, який явно не заслуговував цього наукового ступеня. Хоч усі науковці країни, які працювали в цій галузі, були солідарні з моєю позицією і морально підтримали мене у тій нелегкій ситуації, за що я їм щиро вдячний.

Другий бік проблеми, яка існує нині, лежить у моральній площині. Для багатьох із тих, хто живе за принципом «моя хата скраю, нічого не знаю», набагато простіше і зручніше вдавати, що нічого непристойного і надзвичайного не відбувається. Безперечно, боротьба зі злом, бажання вивести на чисту воду різного роду притиснування від науки — справа невідчужа, яка потребує чимало душевних сил і енергії. Але переступати через

грань конформізму і байдужості необхідно хоч би задля самоповаги, щоб не соромно подивитися в очі колегам і учням.

Скажіть, будь ласка, невже так звана втеча умів з України набула такого загрозливого розмаху, що необхідно бити на сполох?

— Не маю точної статистики, скільки саме науковців і дослідників залишили Україну. Але можу сказати, що близько десятка висококваліфікованих співробітників відділу, який мені підпорядкований, нині працюють у Німеччині,

фізичного виживання. Тому вкрай потрібно вишукувати резерви для підтримки тих, хто прийде нам на зміну.

Але є ще один бік проблеми, яка лежить у площині моральній. Причому, аргументованої відповіді організаторів протестів на запитання представників Кабінету стосовно того, що зробило керівництво НАНУ для наповнення державної скарбниці, частина коштів з якої могла б піти на поліпшення умов роботи і підвищення зарплат, так і не прозвучала. Зокрема на цілком умотивоване: чи співмірна віддача НАНУ з тими коштами, які виділяють на її утримання та які перспективи в цьому напрямі?

Водночас ніхто не переймається тим, що в деяких інститутах фінансові справи можна частково залагодити за рахунок прихованих резервів. Зокрема через припинення практики нецільових витрат коштів, безвідставного їх нарахування так званим сумісникам, співвиконавцям та іншим «приплиалам», для яких основна діяльність — поставити підпис у відомості про одержання зарплати. Це явище, до речі, стало особливо поширеним після того, як було знято нагляд за нашими науковими закладами людьми в погонах та знищено органи народного контролю.

На жаль, неоподібні випадки, коли високооплачувані співробітники десятками років не видають «на-гора» наукової продукції й приносять лише на роботу в день виплати досить пристойної зарплати. Щоб забезпечити своє безтурботне життя за рахунок держбюджету, виправдати своє перебування на посаді, вони періодично протягом десятиліть можуть надіслати у різні видання одну і ту саму роботу, змінюючи в ній лише назву та преамбулу. Мені особисто доводилося зустрічатися з матеріалами різних конференцій доповіді, які ґрунтувалися на результатах одних і тих самих досліджень, оприлюднених ще два — чотири десятиліття тому. Це бачу, безумовно, не лише я, але порядок атестації, який існує, не дає змоги директорам наукових закладів звільняти від таких нероб у науці. Чому? Передусім тому, що після атестації таких «вчених», яка проводиться найчастіше формально, вони можуть наступні п'ять років, так би мовити, розслабитися і особливо не перейматися науковою роботою. Провести ж позачергову атестацію за чинними правилами не дозволено. А тим часом вони займають місця, на які можна було б узяти молодих честолюбних і перспективних співробітників.

Проблему пристойного фінансування можна частково розв'язати і за рахунок бережливого і цілеспрямованого використання централізованих коштів, відмовившись від тем, безперспективності яких очевидна. Необхідно ретельно й грамотно розібратися і в тому, кому й за які роботи виплачуються гроші.

А також перекрити канали необґрунтованого і нецільового перекачування коштів у «пристебнуті» до НАНУ організації, нарахування високих зарплат їхнім керівникам тощо. Одне слово, за сприяння неакадемічних структур знати і заглушити всі пробоїни в академічному «кораблі», через які в невідомому напрямку просочуються гроші.

Промовистий приклад нецільового використання коштів — приміром, фінансування так званих нових тем. Чому так званих? Та тому, що їх уже було виконано десятки років тому з використанням як об'єктів дослідження старих

зразків і обладнання без будь-яких перспектив використання раніше одержаних результатів. А їхню потрібність і користь не вдалося підтвердити за минулі десятиліття. І відбувається це знову ж таки внаслідок формально проведених вченими радами експертиз тем, які не містять новизни.

Зрозуміло, що обсяги фінансування впливають на швидкість розв'язання завдань під час одержання фундаментальних знань і,

Натиск інтелектуально і науково не спроможних претендентів на обіймання ласих посад уже тривалий час не зустрічає належної відсічі ні на державному рівні, ні в численних вчених радах з присудження наукових ступенів.

що особливо важливо для України, створення на їхній основі перспективних технологічних процесів. Але вирішальне значення тут мають все-таки не гроші, а нові ідеї та підходи до розв'язання завдань.

Чим вищі творчі здібності, тим менше затрат

Наступне запитання стосується формування кадрового потенціалу науки. Можливо, доцільно повернутися до напрямів і розв'язати далі ті, в яких минулими роками було одержано результати дуже високого рівня?

— Наука і технології не є статичними, вони апріорі не можуть стояти на місці. А нові завдання можуть успішно розв'язувати дослідники з відповідною підготовкою, яких необхідно забезпечити сучасним експериментальним обладнанням. І що вищий рівень різнобічної підготовки дослідників, то відчутніша дія принципу зворотної пропорційності. Його сутність у тому, що чим вищі творчі здібності, тим менші матеріальні затрати на розв'язання завдань та їхню реалізацію. Тому поступальний розвиток наукової пошуку з високою його результативністю вимагає перманентного зростання рівня і цілей поставлених завдань, підготовки кадрів з новим мисленням, високими креативними здібностями і мобільністю. Це означає, що активний і допитливий розум і здатність до ризику кандидата в науковці працівники повинні поєднуватися з упевненістю в собі, оптимізмом і конструктивним мисленням, здатністю максимально використати весь багаж знань для розв'язання проблеми. Людей з такими якостями дуже мало, і вкрай потрібно буде зробити дуже багато для їхнього розвитку. Загалом же тема підготовки кадрів для наукової й управлінської еліти багатопланова і потребує окремого обговорення.

Стосовно питання можливості повернення наукового пошуку до тих напрямів, де раніше було одержано нові результати, то навряд чи це варто робити з огляду на такі міркування. Існує принаймні три групи об'єктивних причин, які вказують на недоцільність вибору такого шляху. Перша пов'язана з тим, що нові знання, опубліковані в багатьох виданнях, стали відомими всьому світу, а також ідеї вже втілені в різні технології та вироб, придбані багатьма країнами.

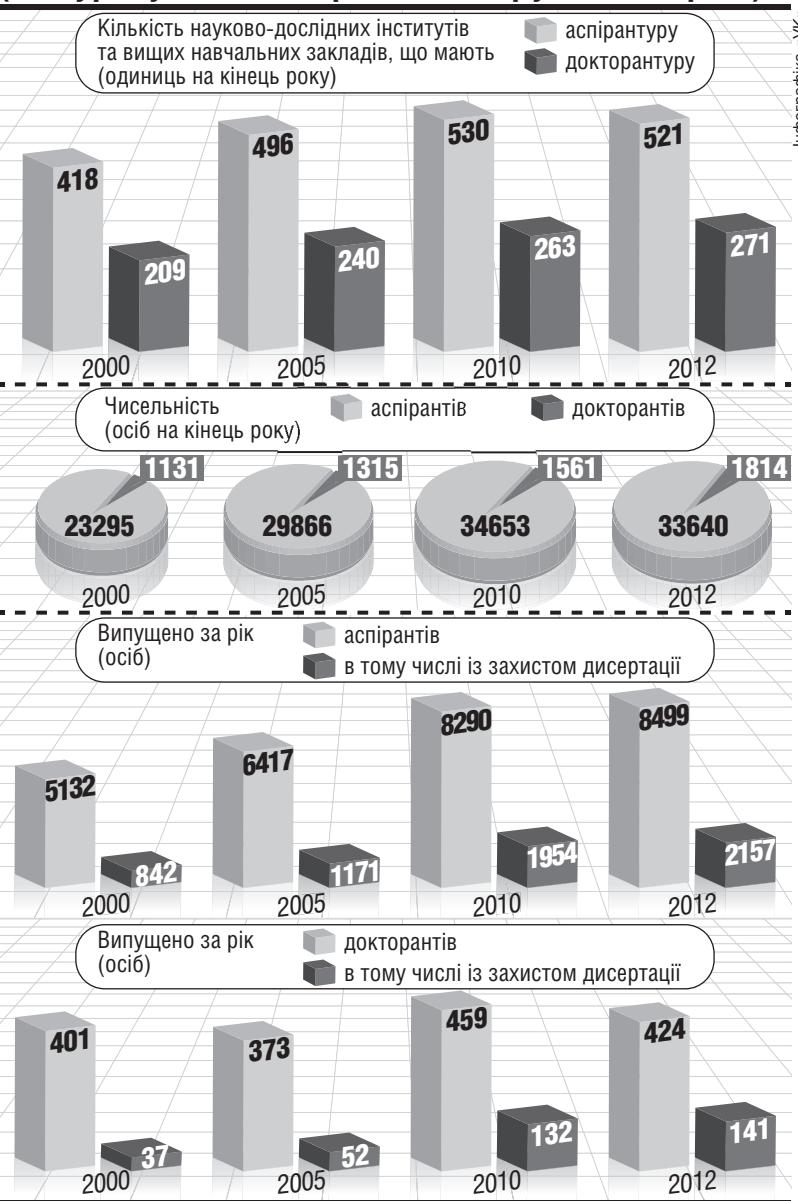
До другої причини належить брак інтересу або його повне загасання до нових наукових розробок з боку розтрощеної майже до фундаменту вітчизняної промисловості

та галузевих секторів науки, які раніше могли випускати наукоємну продукцію. А працювати нашим дослідникам на закордонного споживача, який бере участь у фінансуванні розробок суттєво символічно, навряд чи варто навіть з моральної точки зору. Оскільки кошти нашої країни в таких схемах начебто міжнародного співробітництва буде витрачено в інтересах аж ніяк не вітчизняного виробника, а конжурентів.

Натиск інтелектуально і науково не спроможних претендентів на обіймання ласих посад уже тривалий час не зустрічає належної відсічі ні на державному рівні, ні в численних вчених радах з присудження наукових ступенів.

Третя ж і головна причина в тому, що досі немає довгострокової стратегічної програми розвитку науки, яка б базувалася на всебічному аналізі стану справ у державі й містила перелік магістральних шляхів розвитку таких життєво важливих галузей, як охорона здоров'я, екологія, енергетика, машинобудування, хімічна промисловість, сільське господарство та інші. За логікою, оскільки йдеться, що суті, про національну безпеку

Основні показники діяльності аспірантури та докторантури в Україні (без урахування аспірантів із зарубіжних країн)

За даними Державного агентства статистики

держави, провести всю цю роботу мала б РНБО спільно з усіма відомствами і Кабінетом Міністрів. Однак широкий громадський досі нічого не відомо про проведення такого об'єктивного і всебічного аналізу.

У Національній академії наук України на тлі скорочення її

чисельності відбувається помітне старіння наукових співробітників, так би мовити, вищої кваліфікації. Яким бачите майбутнє академії, якщо ці тенденції зберігатимуться?

— Почну з того, що фізіологічне старіння наукових співробітників розглядати однозначно як негатив, мабуть, не варто. Старіння насправді починається за моменту втрати здатності вчитися й аналізувати, із втратою креативних здібностей і здатності сприймати чужі ідеї, ламати під їхнім впливом усталені стереотипи тощо. Зрозуміло, що, коли виходити з таких критеріїв, то дата запису в метриці жодної ролі не відіграє.

Стосовно ж скорочення чисельності наукових співробітників у системі академії, то хоч загальні цифри мені не відомі, сама тенденція чітко помітна.

Тоді спробуюмо це зробити, спираючись на дані вашого Інституту металознавства.

— Спробуємо. В нашому інституті, який був одним із найбільших такого профілю в Союзі й світі, наприкінці 1980-х налічувалося понад 1600 співробітників, нині — менш як 600. Це попри те, що значно зросла кількість так званого обслуговуючого персоналу, що легко побачити, порівнявши списки того часу і нинішні. Щоправда,

основні показники діяльності аспірантури та докторантури в Україні (без урахування аспірантів із зарубіжних країн)

Картина, змальована вами, не вселяє оптимізму. Чого ж тоді чекати від науки в найближчому майбутньому?

— Якщо дбати про її розвиток і орієнтацію на нові напрями, то кардинальні зрушення можливі, зокрема в нашому інституті за умови поліпшення фінансового забезпечення. Але тільки тоді, коли гроші спрямовуватимуться справді на науку, а не на наврокнаукові забаганки. Потрібно йти в ногу з часом, і, якщо це можливо, навіть випереджати його.

Відомому збірник, присвячений науці Росії в ХХІ столітті, за участю Нобелівських лауреатів, було заявлено, що її майбутнє буде пов'язано з розвитком наук біологічного профілю. Дослідження в цій галузі належать до фундаментальних, оскільки допомагають зрозуміти таємницю живої матерії. З другого боку їхня мета — підвищення стандартів і тривалості життя. При цьому окупність вкладень тут удвічі більша, ніж будь-яких робіт технічного напрямку. І якщо брати ці орієнтири, то стає очевидною необхідність оновлення кадрового складу дослідників з новим мисленням в академічних інститутах. А роботи тут вистачить і математикам, і фізикам, і спеціалістам з інформації та багатьма іншим.

І насамкінець згадаймо з довгого переліку світлих пам'ятей імена багаторазових учених Олександра Давидова, Миколи Амосова, нинішніх науковців і організаторів науки Ганну Сельську, Олега Кришталю, Василя Чехуна та інших світового рівня біологів, фізіологів та медиків. Безсумнівно, саме ті напрями, які вони представляють у науці, визначатимуть її розвиток і майбутнє, зокрема обличчя нашої Національної академії наук.

Василь ТУГЛУК, «Урядовий кур'єр»

КОМУНАЛЬНИЙ ТРАНСПОРТ

В Україні теж можна їздити по-європейськи!

ЗА ГРАФІКОМ. Вінниця хоче запровадити електронні проїзні квитки

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно колега, яка живе в іншому обласному центрі, запитала: «Моя подруга була у Вінниці і запевняє, що у вас справно громадський транспорт ходить: це правда?» «Місто стабільне, в Європу йде», — відповів їй жартома і водночас усерйоз, а вона не вгамовується: «І що, у вас після 22:00 ще трамваї та тролейбуси їздять?» Ось так і тему підказала.

Трамваї з «моди» не вийдуть

У місті над Південним Бугом проїзд не подорожчав. Ініціатива була, але міський голова наклав мораторій до 1 травня цього року. Тож нині квиток у трамваях і тролейбусах коштує 1,25 гривні, а в маршрутках — удвічі до-

рожче. Електротранспорт ходить до ночі (з кінцевої зупинки останні вирушають о 23:00), тож на більшості маршрутів городяни можуть вибирати, чим їздити: ним чи автомобільним. Здебільшого вони надають перевагу дешевшому, екологічно чистому і безпечному. Зі слів начальника комунального підприємства «Вінницьке трамвайно-тролейбусне управління» Миколи Форманюка, муніципальний транспорт (з урахуванням муніципальних автобусів) щодня перевозить 440—450 тисяч пасажирів, а маршрутки — приблизно 30—40 тисяч. Зауважимо, що КП «ВТТУ» завжди було одним із кращих підприємств галузі у країні. Однак у середині 90-х років минулого століття Вінницю, як і інші міста, заповнили маршрутки, які поступово витіснили електротранспорт. Крім того,

місто повністю втратило свій автобусний парк (його почали відроджувати лише у 2009-му). Звідусіль тенденція була тривожна. Тому торік міська влада прийняла рішення про перебудову пасажирських перевезень задля створення сучасної, комфортної та безпечної системи роботи громадського транспорту. Це справа не одного року, однак зрушення вже помітні.

Нині на міські маршрути виходить 175 одиниць електротранспорту, 23 муніципальних автобуси та 247 маршруток. Зауважимо, що торік порівняно з попереднім роком муніципальний транспорт перевіз пасажирів на 33 мільйони більше. Відбулися структурні зміни. Муніципальний транспорт і маршрутки працюють у єдиній мережі. Відповідальність і контроль за перевезеннями усіма видами мі-

ського громадського транспорту здійснює КП «ВТТУ». Зокрема за маршрутками на предмет безпечності перевезень, інтервалу та швидкості руху. За графіком спеціалісти підприємства спільно з представниками департаменту транспорту міськвиконкому, ДАІ перевіряють технічний стан маршруток.

— Якщо під час огляду виявлено неполадки, то лише після їх усунення випускаємо маршрутки на лінію, — запевнив М. Форманюк.

Навігація в поліч

За словами міського голови Володимира Гройсмана, безпека перевезень значно підвищилася.

— Той план, який ми намітили, має три складові: організаційну, оновлення інфраструктури та впро-

вадження сучасної системи управління громадським транспортом, — зазначив він. — Ми зупинили зниження кількості і руйнування самого транспорту, проводимо тестування системи за всіма напрямками, розпочали оновлення рухомого складу шляхом капітально-відновлювального ремонту, наростили кількість великих муніципальних автобусів, залучаємо великі міські автобуси перевізників, які готові працювати в єдиній системі перевезень.

Торік КП «ВТТУ» розпочало роботу з модернізації тролейбусів. На цей рік заплановано зробити капітально-відновлювальний ремонт ще 40 тролейбусів. Зауважимо, що після нього машини стають майже нові з гарантійним строком роботи на десять років. Паралельно міська влада працює над пошу-

ком ресурсів на оновлення парку.

Також у планах цього року — закінчити будівництво кільцевої трамвайної колії Барським шосе, що значно поліпшить транспортне сполучення у спальному мікрорайоні міста. Упровадження GPS-навігації на усіх видах громадського транспорту надасть можливість забезпечити чіткий контроль за режимом роботи на маршрутах. Вивчається закордонний досвід щодо впровадження електронного проїзного квитка.

— Ми правильно зробили, що ввійшли у процес перебудови системи транспорту через забезпечення містом. Звичайно, певні труднощі є, але всі їх можна залагодити. За якийсь час зможемо отримати якісну, комфортну та зручну систему перевезень, — зауважив В. Гройсман.

Тролейбуси й автобуси конкурують із маршрутками

СТОЛИЦЯ. Комунальний транспорт витісняє приватний

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Київпастранс» подав у департамент економіки та інвестицій Київської міськдержадміністрації документи, за якими пропонує переглянути тарифи на послуги міського комунального транспорту. У компанії вважають, що економічно обґрунтована в трамваї і тролейбусі ціна квитка — від 2,5 гривні, а в автобусі — 3,2 гривні», — така інформація днями облетіла кілька сайтів. Це не могло не стурбувати. Бо ж тільки недавно у КМДА запевняли, що ціна квитка в міському комунальному транспорті не підвищиться, а тут — нате вам!

Але подзвонивши у прес-службу «Київпастрансу», ми дізналися дещо інше.

— Я вам скажу, як було. До нас звернулася одна з газет із запитом: яка економічно обґрунтована вартість поїздки у міському комунальному транспорті, — пояснила «Урядовому кур'єру» в телефонній розмові керівник прес-служби «Київпастрансу» Вікторія Литвиненко. — Ми надали цифри, що одна поїздка в тролейбусі коштує 2,5 гривні, в автобусі — три гривні. Однак для населення тарифи переглядати не будуть, а різницю нам компенсує КМДА. А ось що вийшло в Інтернеті, я не можу сказати.

Отже, поки що можна їздити спокійно. Це підтвердив і голова КМДА Олександр Попов.

— Управління цінової політики порахувало собівартість перевезення і вартість, яку сплачує пасажир. Це потрібно,

Пасажири віддають перевагу комунальному транспорту, в якому проїзд коштує дешевше

щоб зрозуміти, які кошти потрібні для компенсації цієї різниці і перевезення пільговиків. Хочу заспокоїти киян: ціни на проїзд у муніципальному транспорті — автобусах, трамваях, тролейбусах та в міській електричці — залишаються незмінними, — пояснив він і додав: — Комунальний транспорт бере на себе значне соціальне навантаження, зокрема щодо перевезення пільговиків. І є найдешевшим на ринку перевезень.

Як повідомила прес-служба КМДА, комунальний транспорт стає дедалі популярнішим серед киян. Не в останню чергу — через те, що вартість поїздки в ньому менша, ніж у маршрутках приватних перевізників. А нині столичні

транспортники взяли курс на модернізацію.

За словами директора Департаменту транспортної інфраструктури КМДА Євгена Водозова, у цьому році рухомий склад громадського транспорту міста оновиться. Так, ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод» за 20 місяців має оновити 95 вагонів для київського метро. Також у цьому році метрополітен планує закупити 50 нових вагонів за кредитні кошти ЄБРР. А ще цей Євробанк надасть «Київпастрансу» кошти на 114 тролейбусів «Богдан». Закуплять і два електропоїзди з балансу Південно-західної залізниці, аби зменшити інтервал руху міської електрички, якою щодня їздять майже 36 тисяч пасажирів.

Також на кількох маршрутах збільшується кількість машин, отже, зменшується час їх очікування. Виходять на лінії автобуси великої місткості, з низьким рівнем підлоги, що дуже важливо, зокрема для інвалідів і літніх людей.

Пасажирам, звичайно, добре. А власникам маршруток, зауважують у прес-службі Київської міськдержадміністрації, не вигідний розвиток муніципальних перевезень, адже конкуренція вимагає модернізації і приватних таксомоторів. Збільшення ж кількості великих автобусів дасть можливість із часом взагалі відмовитися від морально та технічно застарілих маршрутних таксі, яких не повинно бути в європейській столиці.

Допомагає контроль із космосу

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

РІВЕНЬ КУЛЬТУРИ. У Луцьку всі автобуси на регулярних міських перевезеннях обладнують засобами GPS-моніторингу. Це дає можливість міськвиконкому налагодити належний контроль за виходом і рухом автобусів. А ще постійно надавати лучанам додаткову європейського рівня послугу — можливість в онлайн-режимі відстежувати рух потрібних маршруток через спеціальний сайт в Інтернеті. А отже, не витрачати зайвого часу на очікування маршрутки.

У місті для перевезення пасажирів уже не застосовують, як це було ще десять років тому, ввезений після використання у Західній Європі і пристосований для пасажирських перевезень різного гатунку вантажний автотранспорт. На лінії виходять нові або майже нові автобуси різних виробників. Це результат того, що міськвиконком під час укладання договорів із перевізниками однією з умов поставив підвищені вимоги до безпеки. І стовідсоткове забезпечення ви-
граних на тендерах маршрутів саме новою технікою.

— Нині у місті працює 262 маршрутних автобуси восьми перевізників, — каже міський голова Луцька Микола Романюк. — Курсує і 17 одиниць громадського транспорту, що пристосований для перевезення людей із обмеженими фізичними можливостями. Уже рік як перевезення інвалідів-візочників здійснює спеціально облаштований транспорт Територіального центру соціального обслуговування міста Луцька. Такою специфічною послугою вже скористалися понад 200 лучан.

Транспортна політика міської влади досить гнучка і лояльна до людей. За рахунок малого бізнесу і з допомогою благодійників зокрема облаштовано зупинки міського транспорту. На численні прохання громадян внесено зміни і в деякі міські маршрути, іншими стали й схеми руху транспорту.

Нині в місті автобуси перед виходом з парку ретельно прибирають; майже не почуєш від водіїв грубих слів, не летить із динаміків остогидний шансон, не тягне у салон від шофера тютюновим димом. Адже якщо є скарга на це, як правило, міська влада реагує різко. І зменшує для перевізника шанси знову виграти на тендері право працювати на прибутковому маршруті.

Рівень культури обслуговування підвищився і під час користування таксомоторами. За помірну ціну луцькі таксистки охоче виручають людей після того, як приватні автобуси та комунальні тролейбуси поїдуть на нічний відпочинок.

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Втрати підприємства — це мільярдні збитки України

АКТУАЛЬНО. Нікопольський феросплавний може зупинитися через необґрунтовано високі тарифи для заводу на електроенергію**Володимир НИКОНЕНКО**
для «Урядового кур'єра»

Запорізький і Стахановський феросплавні заводи, які зупинилися 1 грудня 2012 року, відновили свою роботу лише з 1 березня 2013-го. Завдяки тому, що уряд наполіг на виконанні «Енергоринком» постанов Кабінету Міністрів (№№ 912 й 1011, прийнятих ще 2012 року), якими встановив економічно обґрунтовані тарифи на електроенергію замість захмарних — \$93 за МВт/год. Проте ці позитивні рішення не торкнулися найбільшого у світі Нікопольського заводу феросплавів.

Уже зупинено окремі печі

— Ми не просимо пільг, — підкреслював у розмові з журналістами кілька місяців тому заслужений металург України Георгій Дереза, який 39 років працює плавильником на НЗФ. — Лише не вбивайте завод! Ми могли б виплавляти щомісяця і 100 тисяч тонн феросплавів, але змушені зменшити потужність наполовину. Через високу ціну на електроенергію, яку ми закуповуємо, просто не реально конкурувати з країнами, де феросплавники платять 50 доларів за мегават-годину, як приміром, у Росії чи США. Оскільки ж у собівартості феросплавів ціна на електроенергію сягає за 50 %, наша продукція приречена

бути дорожчою, ніж у конкурентів. Тому її беруть не так охоче, хоч вона найякісніша у світі.

Солідарний із ветераном-плавильником і генеральний директор НЗФ Володимир Кудин.

— Порівняно з позаминулим роком, у 2012-му наше підприємство скоротило випуск феросплавів на 14,6 %, а в деякі місяці цей показник сягав 40, — розповідає Володимир Семенович. — Скорочення випуску продукції було й 2011-го — на 15,8 %. Збитки заводу 2011 року становили 2,8 мільярда гривень. Тому торік на підприємстві зупинили п'ять із 16 потужних сучасних електроплавильних печей.

Ситуація загострюється

Нині на світовому й вітчизняному ринках продовжує знижуватися попит на сталеливарну продукцію, і ці негативні тенденції сповна відчужають на собі й феросплавники. Попит на їхню продукцію теж упав. Тому ситуація для нікопольських феросплавників дедалі погіршується.

Проте світові тенденції чомусь проходять повз увагу Національної комісії з регулювання енергетики. Вона, як і в попередні роки, продовжує підвищувати тарифи на електроенергію для промислових підприємств. У 2013 році очікується її подорожчання на 9,3 %, хоч із першого дня цього року вже двічі відбулося

Найкращі феросплави в світі — це продукція НЗФ

фактичне підвищення тарифів: на 1% з 1 січня та на 3,8% з 1 березня. Це попри те, що останніми роками ціна електроенергії й без того зростала дуже стрімко: 2010-го — на 30,9 %, 2011-го — на 21,4, 2012-го — на 10,8 %.

Щоб не зазнати ще більших збитків, з 1 березня цього року на НЗФ обсяг виробництва скоротився ще на 20 %.

— І це, як ми розуміємо, ще не межа нашого затижного падіння, — зітхає Володимир Кудин. — Нинішній тариф не дає змоги вивести фінансові підсумки роботи підприємства хоча б на нуль. Щомісяця наші збитки становлять приблизно 100 мільйонів гривень. І щоб завод не зупинився, щоб не довелося

звільняти тисячі працівників, потрібно, аби НКРЕ встановив ціни на електроенергію хоча б у межах тих, за якими Україна продає її на експорт, — 60—65 доларів за мегават-годину.

Лідери з інвестицій та економії

На НЗФ підкреслюють, що тариф, про який каже керівник підприємства, аж ніяк не дозволить заводу «жирувати» з надприбутками. Тим часом модернізація та технічне переозброєння — найважливіші питання, які НЗФ вдало вирішує попри несприятливі зовнішні чинники.

Зокрема заводські винахідники придумали, як використовувати ферогаз

(той, що утворюється в печі під час виплавки феросплавів). У результаті щороку НЗФ економить 30—50 мільйонів кубометрів природного газу, а це 140—233 мільйони гривень. Зменшили на Нікопольському феросплавному й споживання води — до 460 тисяч кубометрів на рік (це до 1 мільйона гривень).

— Із 2005 року ми знизили витрати електроенергії більш ніж на 10 %, — додає генеральний директор заводу.

За показниками економії НЗФ один із лідерів з інвестування в екологію. Наприклад, на заводі функціонують уже чотири надпотужні очисні системи. Останню з них — в агломераційному цеху — було запущено, попри скрутні часи, минулої осені. Вона найсучасніша у світі й обійшлася підприємству в 110 мільйонів гривень.

Загалом же на НЗФ щороку інвестують у модернізацію й придбання нового обладнання, на екологічні заходи 200—300 мільйонів гривень.

Чи вигідно це державі?

У перспективі якщо після відновлення роботи ЗЗФ та СЗФ працювати-

муть стабільно, на кілька сотень мільйонів гривень зростуть надходження в державний і місцевий бюджети, у соціальні фонди, 1,5 мільярда гривень за електроенергію одержить «Енергоринок», 400—500 мільйонів доларів надійде в Україну валюти.

Та якщо вимушено зупиниться НЗФ, наслідки цього стануть ще більш негативними, ніж від паузи в роботі ЗЗФ й СЗФ. Без роботи залишаться майже 7 тисяч людей, яким держава змушена буде виплачувати грошову допомогу. Втрати бюджетів усіх рівнів й цільових фондів перевищать 450 мільйонів гривень на рік. Відчутно зубожіє Нікополь, оскільки відрахування заводу становлять 30 відсотків усього міського бюджету. Втратить понад 2 мільярди гривень і вітчизняний енергоринок, а держава щомісяця — понад 60 мільйонів доларів валютних надходжень. Невже це вигідно державі, скарбниця якої й так не тріщить від надмірних коштів?!

Невже не зрозуміло, що одержувати додаткові надходження до бюджетів — це перспективніше?

Очевидно, що закриття НЗФ державі аж ніяк не вигідне.

ДОВІДКА «УК»

НЗФ побудовано 1966 року. Це нині найбільший у світі виробник феросплавів (його частка на світовому ринку — 20 відсотків). На експорт більш ніж у 60 країн іде 84 % продукції підприємства. Колектив заводу — 6700 працівників. Середня зарплатня на НЗФ найвища в галузі: 5588 гривень.

Зобов'язання треба виконувати

ПЕРСПЕКТИВИ. Реформи в енергетиці залежать від підтримки Верховної Ради**Віталій ЧЕПЖКО,**
«Урядовий кур'єр»

Зокрема, від прийняття в другому читанні проекту закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України». Документ давно перебуває в парламенті й викликав неабиякий резонанс в енергетичній галузі. Варто також нагадати, що існують певні зобов'язання, які взяла на себе Україна в 2011 році, ставши членом Європейського енергетичного співтовариства (ЄЕС).

Для України участь у цьому об'єднанні дає можливість запровадити на внутрішньому ринку справжню конкуренцію, вищі технічні стандарти, залучити інвестиції. Це також означає глибшу інтеграцію українського енергетичного сектору до ринків країн ЄС, посилення власної енергетичної безпеки.

Перевагою членства в цій організації є додаткові можливості для країн - членів у залученні міжнародних кредитів та технічної допомоги.

Ставши повноправним членом Енергетичного співтовариства, Україна зобов'язалась імплементувати цілу низку європейських директив та регламентів, які б гармонізували наше законодавство в галузі енергетики з європейською нормативно-правовою базою. Адже ми прагнемо до ЄС.

Саме питанню приведення вітчизняного законодавства до європейського був присвячений «круглий стіл» «Реформування ринку електроенергетики України», який за підтримки уряду провів Український національний комітет Міжнародної торгової палати України (ICC Ukraine).

У ході обговорення нинішньої ситуації, напер-

едодні другого обговорення цього питання у ВР, експерти і учасники заходу проаналізували хід виконання зобов'язань України з приведення національного законодавства у відповідність до директив ЄС, спробували спрогнозувати зміни, що очікуються на ринку електроенергетики з прийняттям законопроекту, та їх вплив на подальший розвиток енергетики.

Більшість учасників вважають, що прийняття проекту — це впровадження повноцінного та конкурентного ринку електричної енергії, гарантування вільного вибору енергопостачальника споживачем, забезпечення недискримінаційного доступу до магістральних і міждержавних та/або місцевих (локальних) електричних мереж, гарантування рівних можливостей доступу до ринку електричної енергії, фор-

мування економічно обґрунтованих тарифів на послуги суб'єктів ринку електричної енергії, стимулювання інвестицій та поліпшення фінансово-економічного стану підприємств тощо.

На думку президента ICC Ukraine Володимира Щелкунова, нововведення забезпечить можливість впровадження провідних механізмів функціонування ринку електричної енергії, які використовуються у міжнародній практиці. А це у свою чергу сприятиме підвищенню ефективності управління, вдосконаленню організаційно-правових та економічних засад ринку електричної енергії, підвищенню ефективності виробництва, передачі, розподілу та її постачання, переходу та готовності ринку електроенергії в Україні до конкурентоздатного ринкового середовища.

Успіх реформування і розвиток українського сектору енергетики безпосередньо залежатиме від залучення інвестицій. «Це є важливою складовою подальшого розвитку, — каже віце-президент компанії Дарія Ревіна, тому головне питання «круглого столу»: чи сприятиме

схвалення законопроекту та нові засади функціонування ринку подальшому залученню інвестицій. Після сьогоднішнього обміну думками ми упродовж двох тижнів акумулюємо пропозиції бізнесу і експертів щодо доопрацювання документа і передамо їх до органів державної влади».

ОФІЦІЙНО

Україна має намір у майбутньому збільшити експорт електроенергетики. Про це сказав перший заступник міністра закордонних справ України Руслан Демченко під час проведення «круглого столу» «Реформування ринку електроенергетики України». «Україна експортує електроенергію у Білорусь, Молдову, Польщу, Румунію, Росію, Словаччину та Угорщину», — сказав він. За словами Руслана Демченка, у порівнянні з 2011 роком торік експорт електроенергії збільшився у півтора рази.

«Тому природно, що послідовне збільшення експорту електроенергії є однією з основних цілей енергетичної стратегії України на період до 2030 року», — додав Руслан Демченко.

Він нагадав, що Україна у 2011 році приєдналася до договору ЄЕС і тому вживає всіх заходів щодо адаптації свого законодавства до норм Європейського Союзу.

Зокрема, нині у Верховній Раді перебуває законопроект стосовно принципів формування ринку електроенергії в Україні.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 березня 2013 р. № 136
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
- Міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади привести власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.
- Ця постанова набирає чинності з дня опублікування, крім підпункту 4 пункту 3 змін, затверджених цією постановою, який набирає чинності з 15 квітня 2013 року.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 березня 2013 р. № 136

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

- У постанові Кабінету Міністрів України від 31 січня 1992 р. № 47 «Про затвердження зразків національних та міжнародного посвідчень водіїв і документів, необхідних для реєстрації транспортних засобів» (ЗП України, 1992 р., № 3, ст. 57; Офіційний вісник України, 2000 р., № 1, ст. 10; 2004 р., № 49, ст. 3212; 2007 р., № 66, ст. 2548; 2011 р., № 85, ст. 3102; 2012 р., № 24, ст. 910):

- абзац другий пункту 1 постанови викласти в такій редакції:

«У разі зміни державних стандартів на номерні знаки для транспортних засобів дозволити Міністерству внутрішніх справ за погодженням з Міністерством економічного розвитку і торгівлі та органами, які відповідно до закону здійснюють відомчу реєстрацію транспортних засобів, затверджувати серії таких знаків.»;

- додаток 2 до постанови доповнити зразком такого змісту:

**«ТЕХНІЧНИЙ ТАЛОН ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ
ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК МВС, ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ,
ДЕРЖСПЕЦТРАНССЛУЖБИ, ДЕРЖСПЕЦВ'ЯЗКУ,
ОПЕРАТИВНО-РЯТУВАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

УКРАЇНА UA UKRAINE	Повна маса _____
ТЕХНІЧНИЙ ТАЛОН ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ	Маса без навантаження _____
	Кількість сидінь місць _____
	з місцем водія _____
	Кількість стовпчиків місць _____
	Належність транспортного засобу _____
Регістраційний номер _____	
Марка _____	
Модель _____	Особливі відмітки: _____
Рік випуску _____	Видано _____
Колір _____	
Номер шасі _____	Начальник _____
(кузова, рами) _____	
Об'єм двигуна _____	МП _____
Тип транспортного засобу _____	“ ” 20 ____ р. _____
Група експлуатації _____	(підпис) _____
Серія та номер свідоцтва _____	Серія та номер свідоцтва _____

Лицевий бік

Зворотний бік

- Примітки: 1. Технічний талон транспортного засобу є бланком розміром 115 x 80 міліметрів, який виготовляється з цупкого світлого паперу з кольоровою сіткою та після заповнення ламінується.
2. Серія та номер технічного талона наносяться способом тиснення або друкування.
3. Текст, виділений курсивом, не друкується.».

- Абзац третій пункту 2 Положення про службу безпеки дорожнього руху міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, підприємств, їх об'єднань, установ і організацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 квітня 1994 р. № 227 (ЗП України, 1994 р., № 8, ст. 195; 1997 р., число 45, с. 30; 2012 р., № 71, ст. 2870), викласти в такій редакції:

«Особливості створення і функціонування служби безпеки дорожнього руху як уповноваженого органу (підрозділу) Мінборони, ДНС, Головного управління внутрішніх військ МВС, Адміністрації Держприкордонслужби, Адміністрації Держспецтрансслужби, Адміністрації Держспецв'язку визначаються відповідно Мінборони, МВС, Мінінфраструктури, Адміністрацією Держспецв'язку.».

- У Правилах дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 41, ст. 1852; 2005 р., № 2, ст. 86; 2007 р., № 14, ст. 522, № 48, ст. 1978; 2008 р., № 52, ст. 1740, № 75, ст. 2526; 2009 р., № 11, ст. 321, № 14, ст. 420, № 31, ст. 1053, № 68, ст. 2350; 2011 р., № 30, ст. 1310, № 78, ст. 2881; 2012 р., № 56, ст. 2247), із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2013 р. № 111:

- підпункт «б» пункту 2.1 після слів «Збройних Сил» доповнити словами «, внутрішніх військ МВС, Держприкордонслужби, Держспецтрансслужби, Держспецв'язку, Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту»;
- підпункт «в» пункту 2.9 після слів «у Державтоінспекції.» доповнити словами «або таким, що не пройшов відомчу реєстрацію в разі, якщо законом встановлено обов'язковість її проведення, а також»;
- пункт 30.1 після слів «у Державтоінспекції» доповнити словами «або провести відомчу реєстрацію в разі, якщо законом встановлено обов'язковість проведення такої реєстрації.»;
- назву розділу 34 викласти в такій редакції: «34. ДОРОЖНЯ РОЗМІТКА».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 березня 2013 р. № 138
Київ

Про внесення змін у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

- Внести у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699, № 52, ст. 2389; 2005 р., № 40, ст. 2544; 2007 р., № 76, ст. 2812; 2009 р., № 11, ст. 327) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 березня 2013 р. № 138

ЗМІНИ,

що вносяться у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298

Розділи VII і VIII викласти в такій редакції:

«VII. Територіальні органи Держветфітослужби
(щодо працівників, які не є державними службовцями)
і державні установи та організації, що належать до сфери її управління
1. Територіальні органи Держветфітослужби

Начальник відділу 9—13
Завідувач сектору 8—11
Провідні та інші професіонали і фахівці 6—9

2. Державні установи та організації, що належать до сфери управління Держветфітослужби	
Директор Державного науково-дослідного інституту з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи; Центральної фітосанітарної лабораторії	14—18
Директор республіканської державної лабораторії ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим	—»—
Начальник (директор): зональної спеціалізованої державної лабораторії ветеринарної медицини з хвороб риб та інших гідробіонтів; міжобласної спеціалізованої державної лабораторії ветеринарної медицини по хворобах птиці, обласної фітосанітарної лабораторії	12—17
Начальник (директор): регіональної державної лабораторії ветеринарної медицини; обласної державної лікарні ветеринарної медицини; Київської, Севастопольської міської державної лабораторії ветеринарної медицини; об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві; Севастопольської міської державної лікарні ветеринарної медицини	11—16
Начальник: районної державної лікарні ветеринарної медицини; районної державної лікарні ветеринарної медицини в м. Києві Завідувач (начальник) відділу: Державного науково-дослідного інституту з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи; республіканської державної лабораторії ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим; об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві; Севастопольської міської державної лікарні ветеринарної медицини; Центральної фітосанітарної лабораторії; обласної фітосанітарної лабораторії; завідувач: контрольно- токсикологічної лабораторії; лабораторії по біологічному методу боротьби з шкідниками, хворобами рослин та бур'янами	12—15
Завідувач відділу: зональної та міжобласної спеціалізованої, регіональної державної лабораторії ветеринарної медицини; Київської, Севастопольської міської державної лабораторії ветеринарної медицини; обласної державної лікарні ветеринарної медицини; регіональної служби державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті	
Начальник: державної лабораторії ветеринарної медицини з дослідження шкірсировини на сибірку (Асколі); пункту державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті; станції боротьби із сказом; районної лікарні в місті; дільничної лікарні; завідувач загону з боротьби з лейкозом, туберкульозом	
Начальник сектору регіональної служби державного ветеринарно- санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті	9—15
Головний фахівець: установи та організації Держветфітослужби	
Начальник (директор): районної, міжрайонної, міської (крім мм. Києва і Севастополя) державної лабораторії ветеринарної медицини; міської (крім м. Севастополя та об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві) державної лікарні ветеринарної медицини; завідувач відділу: міжрайонної, міської державної лабораторії ветеринарної медицини, районної, міської державної лікарні ветеринарної медицини	10—15
Завідувач: дільничі, пункти, клініки ветеринарної медицини; державної лабораторії ветеринарно-санітарної експертизи на ринку	10—13
Завідувач: аптеки ветеринарної медицини (аптечного пункту, аптечного кіоску)	—»—
Провідний лікар ветеринарної медицини, лікарі ветеринарної медицини всіх категорій, провідний агроном, агрономи всіх категорій, провідний фахівець, фахівці всіх категорій	9—13
Фахівці, зайняті на роботах з рентгенівською, радіологічною, радіаційною, радіометричною, дозиметричною, радіохімічною, вакуумною, електронною, телеметричною, ультразвуковою, хімічною апаратурою, обладнанням, приладами, препаратами	8—11
Фельдшер (технік) ветеринарної медицини, лаборанти та техніки всїх категорій	7—10
Молодший персонал ветеринарної медицини: ветеринарний санітар, дезінфектор	3—4
VIII. Служби стандартизації та сертифікації, ведення лісового господарства та інші служби, що обслуговують сільське та лісове господарство	
Начальник (директор) інспекції якості продукції	9—13
Завідувач (начальник): лабораторії, відділу, експедиції, інспекції, станції, загону, пункту та інших служб; головні фахівці	7—11
Провідні та інші професіонали і фахівці	6—10
Державні інспектори та інспектори всіх служб	6—9

Повідомлення про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну легкових автомобілів незалежно від країни походження та експорту

Відповідно до вимог Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (далі – Закон) Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі (далі – Комісія) розглянула поданий Міністерством економічного розвитку і торгівлі України (далі – Міністерство) звіт та матеріали про результати проведення спеціального розслідування щодо імпорту в Україну легкових автомобілів (далі – Товар) незалежно від країни походження та експорту, що було порушено рішенням Комісії від 30.06.2011 № СП – 259/2011/4402-27.

За результатами розгляду вказаних матеріалів Комісією було встановлено, що публічне акціонерне товариство з іноземними інвестиціями «Запорізький автомобілебудівний завод», приватне акціонерне товариство «Єврокар», дочірнє підприємство «Автоскладальний завод» № 2 ПАТ «Автомобільна компанія «Богдан Моторс» є належним національним товаровиробником відповідно до пункту 11 статті 1 Закону.

Товар вітчизняного виробництва має ознаки, подібні до ознак імпортованого Товару, тому він є подібним у розумінні положень пункту 13 статті 1 Закону.

1. Щодо наявності факту зростання обсягів імпорту в Україну та ступеня зростання обсягів експорту Товару в Україну

Протягом періоду розслідування у 2010 році порівняно з 2008 роком відносно до виробництва національного товаровиробника і споживання на внутрішньому ринку імпорту в Україну легкових автомобілів незалежно від країни походження та експорту зріс на 37,9 і 37,1 % відповідно.

Наявність факту «непередбачуваних обставин» полягає у збільшенні питомої ваги імпортованої продукції стосовно виробництва заявником легкових автомобілів в Україні протягом 2010 року порівняно з 2008 роком на 37,9 %, незважаючи на скорочення обсягів імпорту в кількісному еквіваленті та загальне скорочення споживання легкових автомобілів на внутрішньому ринку України у згаданий період.

2. Дослідження експортного потенціалу країн походження або країн експорту, який уже склався або ймовірно складеться в майбутньому, а також можливість того, що зазначений потенціал використовуватиметься для експорту Товару в Україну

Відповідно до даних Світової організації виробників автомобілів (OICA) у 2008 та 2010 роках жодна з країн, що виробляла автомобілі, не скоротила обсягів виробництва автомобілів, як Україна (на 79 %). Беручи до уваги, що деякі країни скоротили обсяги власного виробництва, вони мають значні вивільнені потужності, що можуть бути переорієнтовані на зовнішні ринки, зокрема Україну.

Згідно з даними Турецької асоціації виробників автомобілів (Otomotiv Sanayi Derneği) обсяги виробництва легкових автомобілів у Турецькій Республіці протягом 2008 року становили 622 тис. штук, обсяги експорту – 526 тис. штук, або 85 % загального виробництва, у 2010 році при скороченні виробництва – до 603 тис. штук, обсяги експорту легкових автомобілів також зменшилися до 440 тис. штук, що становить 73 %.

Питома вага Товару походженням з Турецької Республіки в загальному імпорті в Україну у 2010 році порівняно з 2008 роком збільшилася на 17 %, що підтверджує привабливість українського ринку для турецьких виробників.

Відповідно до даних Корейської асоціації виробників автомобілів (KAMA) обсяги виробництва легкових автомобілів у Корейській Республіці протягом 2008 року становили 3450 тис. штук, обсяги експорту – 2509 тис. штук, або 73 % загального виробництва, у 2010 році при збільшенні виробництва до 3866 тис. штук обсяги експорту легкових автомобілів також збільшилися до 2611 тис. штук, що становить 68 %.

Питома вага Товару походженням з Корейської Республіки в загальному імпорті в Україну у 2010 році порівняно з 2008 роком збільшилася на 79 %, що підтверджує привабливість українського ринку для корейських виробників.

Згідно з даними Європейської асоціації виробників автомобілів (ACEA) з посиленням на дані, підготовлені Румунською асоціацією виробників автомобілів (ACAROM), обсяги виробництва легкових автомобілів у Румунії протягом 2008 року становили 231 тис. штук, обсяги експорту – 154 тис. штук, або 67 % загального виробництва, у 2010 році при збільшенні виробництва до 324 тис. штук обсяги експорту легкових автомобілів також збільшилися до 290 тис. штук, що становить 90 %.

Наведені показники засвідчують, що в Румунії не тільки збільшилися обсяги виробництва легкових автомобілів на 40 %, але і значно зросла питома вага ек-

портних операцій у структурі виробництва, що підтверджує експортну орієнтованість румунської галузі. Водночас питома вага Товару походженням з Румунії в загальному імпорті в Україну у 2010 році порівняно з 2008 роком збільшилася на 33 %.

Відповідно до даних Європейської асоціації виробників автомобілів (ACEA) з посиленням на дані, підготовлені Асоціацією виробників автомобілів Федеративної Республіки Німеччина (VDA), обсяги виробництва легкових автомобілів у Федеративній Республіці Німеччина протягом 2008 року становили 5532 тис. штук, обсяги експорту – 4132 тис. штук, або 75 % загального виробництва, у 2010 році при збільшенні виробництва до 5552 тис. штук обсяги експорту легкових автомобілів також збільшилися до 4239 тис. штук, що становить 76 %.

Наведені показники засвідчують, що Федеративна Республіка Німеччина у 2010 році порівняно з 2008 роком наросила обсяги виробництва та експорту легкових автомобілів. Окремо слід відзначити, що питома вага Товару виробництва Федеративної Республіки Німеччина в загальному імпорті в Україну у 2010 році порівняно з 2008 роком збільшилася на 197 % та досягла 12 %.

Відповідно до даних Японської асоціації виробників автомобілів (JAMA) обсяги виробництва легкових автомобілів у Японії протягом 2008 року становили 9916 тис. штук, обсяги експорту 5915 тис. штук, або 60 % загального виробництва, у 2010 році обсяги виробництва зменшились до 8307 тис. штук, обсяги експорту легкових автомобілів – до 4272 тис. штук, що становить 51 %.

Питома вага імпорту в Україну Товару походженням з Японії протягом 2010 року становила 15 %. Зазначені показники дають підстави стверджувати, що японські виробники мають можливість збільшити виробництво продукції та, ймовірно, використати наявний виробничий потенціал для постачання легкових автомобілів на експортні ринки, зокрема в Україну.

Відповідно до даних Державного комітету статистики Російської Федерації обсяги виробництва легкових автомобілів у 2008 році становили 1470 тис. штук, у 2010 році 1210 тис. штук.

Згідно з даними Стратегії розвитку автомобільної промисловості Російської Федерації на період до 2020 року виробничі потужності з виробництва легкових автомобілів у Російській Федерації на початок 2009 року становили 1979, 6 тис. штук.

Стратегією розвитку автомобільної промисловості Російської Федерації передбачено збільшення до 2020 року виробничих потужностей з виробництва легкових автомобілів до 3150 тис. штук з одночасним підвищенням рівня локалізації виробництва. При цьому передбачається близько 8 % обсягів виробництва (252 тис. штук) постачати на експортні ринки, переважно на ринки країн СНД.

Питома вага країн – членів СНД у загальному експорті легкових автомобілів з Російської Федерації у 2010 році становила 37 тис. штук, або 81 % (дані Російського статистичного щорічника, 2011). Протягом 2010 року в Україну з Російської Федерації було імпортовано 17 тис. штук Товару.

Існуючі тенденції розвитку автомобільної галузі Російської Федерації дають підстави стверджувати, що виробничий потенціал Російської Федерації, ймовірно, використовуватиметься для експорту легкових автомобілів, зокрема в Україну.

Таким чином, зазначені тенденції розвитку світової автомобільної галузі в розумінні пункту 2 частини третьої статті 13 Закону засвідчили, що експортний потенціал країн походження або країн експорту, який уже склався або, вірогідно, складеться в майбутньому, можливо, використовуватиметься для експорту в Україну легкових автомобілів.

3. Дослідження тенденцій впливу імпорту в Україну Товару на національного товаровиробника та наявність причинно-наслідкового зв'язку між зростаючим імпортом в Україну Товару та загрозю заподіяння значної шкоди національному товаровиробникові

Негативний вплив імпорту в Україну Товару на становище вітчизняної галузі засвідчують такі показники в 2010 році порівняно з 2008 роком: обсяги виробництва Товару національним товаровиробником скоротилися на 78,9 %;

відсоток використання виробничих потужностей національним товаровиробником скоротився на 74,86 %;

обсяги продажу Товару національним товаровиробником на внутрішньому ринку України скоротилися на 86,33 %;

розміри прибутку від операційної діяльності зменшилися на 89,9 %;

кількість працівників на підприємствах національного товаровиробника скоротилася на 51,56 %;

показник продуктивності праці вітчизняної галузі виробництва скоротився на 46,3 %.

При цьому обсяг імпорту в Україну легкових автомобілів у кількісному еквіваленті у 2010 році порівняно з 2008 роком скоротився на 71 %, але зріс на 38 % відносно виробництва українськими підприємствами.

Споживання на внутрішньому ринку України Товару у 2010 році порівняно з 2008 роком зменшилося на 78,8 %, питома вага галузі вітчизняного виробництва на національному ринку скоротилася на 35 %. Унаслідок зростання обсягів імпорту в Україну Товару та умов його здійснення національного товаровиробника було витіснено з внутрішнього ринку України, що призвело до поглиблення негативного становища вітчизняної галузі та загрози заподіяння значної шкоди національному товаровиробникові.

У рамках проведення розслідування окремі заінтересовані сторони зазначали, що значне погіршення виробничого, торговельного та фінансового становища національного товаровиробника було спричинено, зокрема, впливом інших факторів, значна шкода, завдана якими, не вважається шкодою, заподіяною внаслідок зростання обсягів імпорту.

Проведене Міністерством дослідження засвідчило, що саме зростання імпорту в Україну легкових автомобілів незалежно від країни походження та експорту відносно виробництва національного товаровиробника і споживання відбувалося на таких умовах і в обсягах, що загрожувало заподіянням значної шкоди національному товаровиробникові, а не було спричинено впливом інших факторів.

4. Щодо відповідності застосування спеціальних заходів національним інтересам України

Застосування спеціальних заходів позитивно вплине на фінансово-господарське становище національного товаровиробника, надасть йому можливість полегшити процес економічного пристосування до умов конкуренції та сприятиме до усуненню впливу диспропорцій в торгівлі.

Дія спеціальних заходів сприятиме відновленню обсягів виробництва та продажів автотранспортних засобів українського виробництва, позитивно вплине на зайнятість населення та інвестиції національного товаровиробника.

Запропонований розмір ставки спеціального мита не обмежить інтересів споживачів на вільний вибір та не може розглядатися як заборона на імпорту Товару в Україну.

Міжнародні зобов'язання, взяті Україною, не забороняють застосовувати спеціальні заходи стосовно зростаючого імпорту, який загрожуватиме заподіянням значної шкоди національному товаровиробникові.

Ураховуючи вищезазначене, Комісія дійшла висновків, що: протягом періоду розслідування відносно виробництва національного товаровиробника і споживання імпорту в Україну легкових автомобілів незалежно від країни походження та експорту зростає, це зростання відбувалося на таких умовах і в обсягах, що загрожувало заподіянням значної шкоди національному товаровиробникові;

національні інтереси вимагають застосування до такого імпорту спеціальних заходів.

Таким чином, на виконання вимог статті 16 Закону Комісія прийняла рішення від 28.04.2012 № СП – 275/2012/4423-08, відповідно до якого застосовувала спеціальні заходи щодо імпорту Товару в Україну незалежно від країни походження та експорту, що має такий опис: автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені переважно для перевезення людей (категорія М1 – транспортні засоби, що мають не менше ніж 4 колеса, які використовуються для перевезення пасажирів та мають не більше 8 місць для сидіння, крім сидіння водія), з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням та кривошпинно-шатунним механізмом з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1000 см³, але не більш як 2200 см³, нові, які класифікуються згідно з УКТЗЕД за кодами 8703 22 10 00 та 8703 23 19 10.

Спеціальні заходи застосовуються терміном на три роки шляхом запровадження спеціального мита щодо імпорту в Україну вищезазначеної продукції залежно від робочого об'єму циліндрів двигуна:

понад 1000 см³, але не більш як 1500 см³ у розмірі 6,46 %;

понад 1500 см³, але не більш як 2200 см³ у розмірі 12,95 %;

Відповідно до статті 21 Закону спеціальні заходи не застосовуються щодо імпорту в Україну товару походженням з

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

ПРАТ СК «ІЗУ Україна» повідомляє, що вважаються втраченими наступні бланки: обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: серія АА: 656877; серія ВА: 3793937; 3803864; 7059292-7059293; 7060079-7060080; 7055896-7055897; серія АВ: 235010-235012; 1683085; 1719975; 1687108; 1670231-1670232; 1724784; 235886-235890; 1703325; 1703330; 1744033; 1744089; 9364739; 9868688-9868689; 1669881; 1752437; 8531415; серія ВЕ: 1023429; 1037210; серія ВС: 7767986; 7767680; Зелена Картка Білорусь, Молдова, Росія: 7777689-7777690; 9068295; 9068312-9068313; 9423167; 9067258; 9070712; Зелена Картка Європа та Росія: 7989462; 8411781; 7244463; 8430372; 6397141; 6397115; 6397804; 6397870-6397871; спецзнак до обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: серія АА: 652677; 687060; 693540; 5168660; 5484903; 664360; 5489093; 5173340; серія АВ: 1672357; 1672357; 9870813; 1675547; 1711356; 235010-235012; 1724784; 1729927; 1741019; 1728404; 1728412; 1719975; 8531415; добровільне страхування відповідальності за оплату наданих послуг під час поїздки за кордон: 1270366; 1023827-1023828; 1090831-1090832; 1112981; 1154366; 883108; 1080918; 121632; 1148821-1148822; 1203226; 1238271; 1238276; 1305254; 1308183; 1308223; 904679; 1260595; 1022610; 1039343; 1103719; 11234905; 1207379; 1277250-1277251; 891713-891714; 1275165-1275167; 877141; 949995; 1083401; 1133485; 1257255; 1287047; 1300270; 1200953; 880278; 880282; 880289-880290; 876154; 876056-876057; 876183-876186; 883568; 1052154; 1052156; 1052162; 1022975-1022977; 955200; 1065517; 1095484; 1151384; 1151385; 1177808; 1186256; 1267155; 1267164; 1267251; 930316; 930352; 1286095; 1128851-1128855; 1306680; 1112466; 1127583; 1185216; 1185221; 884452.		
Скадовський районний суд Херсонської області повідомляє, що 01.03.2013 р. розглянуто цивільну справу за позовом Ількова Володимира Федоровича до Бумбака Василя Михайловича та Миропольської Антоніни Іванівни про стягнення заборгованості, винесено рішення, яким позов задоволено, стягнуто солідарно з Бумбака Василя Михайловича, 08.12.1952 року народження, проживаючого за адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Новоросійське, вул. Будьонного, 15-а, ідентифікаційний номер 1933513396, та з Миропольської Антоніни Іванівни, 10.08.1955 року народження, проживаючої за адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Новоросійське, вул. Будьонного, 15-а, ідентифікаційний номер 2031011702, на користь Ількова Володимира Федоровича, проживаючого за адресою: Херсонська область, м. Скадовськ, вул. Комсомольська, 2-а, кв. 108, борг у сумі 25 000 (двадцять п'ять тисяч) доларів США, що на день вчинення правочину становив 200 000 (двісті тисяч) грн. Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку до апеляційного суду Херсонської області через Скадовський районний суд Херсонської області шляхом подання апеляційної скарги протягом десяти днів з дня проголошення рішення. <i>Суддя Пухальський С. В.</i>		
Сихівський районний суд м. Львова відповідно до ст.74 ЦПК України, викликає Крап Ганну Василівну в судове засідання по справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Крап Г. в. про стягнення заборгованості, яке відбудеться 18.03.2013 р. об 11:00 год. в приміщенні Сихівського районного суду м.Львова, що знаходиться за адресою: м. Львів, вул.Чоловського,2 (поверх 5, кабінет 501). Попереджаємо, у разі неявки у судове засідання на зазначену дату, справа буде розглянута за вашої відсутності на підставі наявних у ній матеріалів та доказів (ухвалено заочне рішення). <i>Суддя Борейко С. В.</i>		
Прилуцький міськрайонний суд м. Прилуки, вул. Котляревського, 62, Чернігівська область, викликає як відповідача Ничипоренка Олександра Миколайовича в судове засідання, яке відбудеться 18 березня 2013 року о 12 годині 00 хвилин, каб. № 11, у справі за позовом Комерційного банку «Приват Банк» до Ничипоренка Олександра Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. У разі неявки у судове засідання справа буде розглянута за вашої відсутності. <i>Суддя Зарічна Л. А.</i>		
Приморський районний суд міста Одеси повідомляє, що 10 квітня 2013 р. об 11 годині 00 хвилин в залі засідань № 221 в приміщенні суду за адресою: місто Одеса, вул. Балківська, 33, відбудеться слухання цивільної справи за позовом ТОВ «ОТП Факторинг Україна» до Варчука Ігоря Володимировича, Варчук Ольги Афанасіївни про стягнення заборгованості за кредитним договором. В судове засідання на вищевказаний час викликаються відповідачі — Варчук Ігор Володимирович, Варчук Ольга Афанасіївна. У разі їх неявки в судове засідання позов може бути розглянутий за їх відсутності та на підставі наявних у справі доказів. <i>Суддя Л. М. Чернявська</i>		
Новоайдарський районний суд повідомляє, що 05 березня 2013 року постановлено заочне рішення по справі номер 419/16/13-ц, провадження 2/419/23/2013 за позовом ПАТ «Акціонерно-комерційний банк «Капітал» в особі Луганської філії ПАТ «АКБ «Капітал» до Ігнатченко Людмили Миколаївни про стягнення матеріальної шкоди у сумі 13942 (тринадцять тисяч дев'яток сорок дві) грн 08 (вісім) коп., яким позов задоволено. Заочне рішення можливо переглянути в суді, що його ухвалив за поданою протягом 10 днів з дня опублікування оголошення, письмовою заявою відповідача. У разі відсутності такої заяви, після закінчення вказаного строку, рішення набирає законної сили. <i>Суддя О. М. Іванова</i>		
Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Горлівськстепломережа» до Опруненко Валентини Павлівни про стягнення заборгованості за послуги з централізованого опалення. Відповідач у справі Опруненко Валентина Павлівна (останнє відоме місце проживання за адресою: м. Горлівка, вул. 60 р. СРР, 55/57) викликається на 25 березня 2013 р. на 9 год. 00 хв. до суду каб. № 6, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини своєї неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності. <i>Суддя О.В. Каліуш</i>		
Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «ДТЕК Донецькобленерго» до Ходарева Василя Денисовича, про стягнення заборгованості за спожиту електричну енергію з урахуванням індексу інфляції та трьох відсотків річних. Відповідач у справі Ходарев Василь Денисович (останнє відоме місце проживання за адресою: м. Горлівка, вул. Артемівське шосе, 109) викликається на 01.04.2013 р. о 10 год. 15 хв. до суду, каб. № 7, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини своєї неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності. <i>Суддя Р. Є. Дубовик</i>		
Святошинський районний суд м. Києва викликає відповідача - Гулінського Андрія Альбінвича, останнє відоме місце реєстрації: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-В, кв. 20, місце приживання: м. Київ, вул. Г. Сталінграду, 39-Б, кв. 20, для участі в цивільній справі за позовом ПАТ «Універсал Банк» до Гулінського А. А. про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 16.04.2013 року об 11 год. 30 хв. за адресою: м. Київ, вул. Жиланська, 142, каб. 22. <i>Суддя Шум Л. М.</i> У разі неявки відповідача Гулінського А. А. до суду без поважних причин, або неповідомлення про причини неявки справа буде розглядатися за його відсутності.		
Лохвицький районний суд Полтавської області викликає Маковецьку Юлію Михайлівну (останнє відоме зареєстроване місце проживання: м. Лохвиця, вул. Ватутіна, 80, Полтавська область) як відповідачку в судове засідання по цивільній справі за позовом Маковецького Максима Михайловича до Маковецької Юлії Михайлівни про визначення місця проживання дитини. Судове засідання по даній справі відбудеться 22 квітня 2013 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні суду, кабінет № 6. Явка до суду обов'язкова. У разі неявки відповідача справа буде слухатися за його відсутності на підставі наявних матеріалів справи. Відповідачка зобов'язана повідомити суд про причини своєї неявки в судове засідання. <i>Суддя Сегет Я. С.</i>		
Зубов Володимир Сергійович, зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Л. Руденко, б. 10-Г, кв. 119, викликається як відповідач Дарницьким районним судом м. Києва в судове засідання, яке відбудеться 3 квітня 2013 року о 14 год. 30 хв. по цивільній справі за позовом ПАТ «КБ «Актив-Банк» до Зубова Володимира Сергійовича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться під головуванням судді Леонтюк Л. К. в приміщенні Дарницького районного суду м. Києва за адресою: 02099, м. Київ, вул. Севастопольська, 14, каб. 4, зал. 5. У разі неявки відповідача в судове засідання справа буде розглянута у його відсутності з урахуванням наявних у ній доказів. <i>Суддя Л. К. Леонтюк</i>		
Лозівський міськрайонний суд Харківської області викликає Бабаєвського Сергія Юрійовича, як відповідача на розгляд цивільної справи № 2025/6306/2012 року за позовом Молодчик Катерини Олександрівни до Бабаєвського Сергія Юрійовича, третьої особи АКІБ «УкрСиббанк» в особі начальника відділення № 45 Мороз Євгенії Юріївни про визнання майна подружжя особистою приватною власністю, який відбудеться 21 березня 2013 року о 10.00 годині в залі Лозівського міськрайонного суду Харківської області за адресою: м. Лозова Харківської області, вул. Ордонікідзе, 9. З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи і у випадку неявки розгляд справи може бути проведений за його відсутності. <i>Суддя Н. А. Смірнова</i>		
Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що 26.03.2013 року об 11 год.45 хв. буде розглядатися цивільна справа за позовом Ковтун Олександра Івановича до Дерського Максима Юрійовича про стягнення боргу. Дерський Максим Юрійович, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул.Довженка, 2/47, викликається в судове засідання як відповідач. У разі неявки на судове засідання, позов буде розглянуто за його відсутності на підставі матеріалів справи. Адреса суду: 04655, м.Київ, вул.Смирнова-Ласточкина,10-Б (каб. 33). <i>Суддя Н. Г. Притула</i>		
Микитівський районний суд м. Горлівки Донецької області (84635, м. Горлівка, вул. Черняхівського, 75) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Горлівськстепломережа» до Субботіної Ольги Олександрівни про стягнення заборгованості за послуги з централізованого опалення. Відповідачі у справі Субботіна Ольга Олександрівна (останнє відоме місце проживання за адресою: м. Горлівка, вул. Комарова, 30/14) викликається на 25 березня 2013 р. на 9 год. 30 хв. до суду, каб. № 6, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини своєї неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності. <i>Суддя О. В. Каліуш</i>		
Втрачене Свідцтво про мінімальний склад екіпажу, видане під номером 205 від 16 травня 2007 р. Іллічівським морським рибним портом, зареєстроване на Авідзба Н. Н., судно РС 300 «Благодатний», <i>вважати недійсним.</i>		
Втрачений кваліфікаційний сертифікат експерта серія АЕ № 001034 від 19.12.2012 р. на ім'я Найдьонова І. В., <i>вважати недійсним.</i>		
Втрачене службове посвідчення начальника відділу державного нагляду за дотриманням законів та інших нормативно-правових актів на ім'я Павлюка Віталія Вікторовича № 18, видане Державною інспекцією України з питань праці 01 серпня 2012 року, <i>вважати недійсним.</i>		
Втрачені судові реєстраційні документи на човен № ІА 4446 KV, власник Білий Андрій Петрович, <i>вважати недійсними.</i>		
Втрачені наступні документи: 1. Судовий білет на ім'я Грищука Геннадія Миколайовича, виданий Херсонською інспекцією судноплавства і портового нагляду на тип судна «Воронеж» номер «УХА-2643» 1982 року випуску з двигуном «Вихрь» № СБ5М1095 2.Свідцтво про придатність малого судна до плавання на ім'я Грищука Геннадія Миколайовича до судна «Воронеж» номер «УХА-2643», <i>вважати недійсними.</i>		
Святошинський районний суд м. Києва викликає Черепашу Сергія Івановича як відповідача по справі за позовом Білаш-Черепаші О. О. до Черепаші С. І. про розірвання шлюбу, на 02.04.2013 р. о 14 год. 10 хв. У разі неявки та неповідомлення суду про причини неявки в судове засідання, справа буде розглядатися у відсутності відповідача за наявними у ній доказами. <i>Суддя А. П. Кривов'яз</i>		

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

ІНФОРМАЦІЯ про бюджет за бюджетними програмами та в розрізі відповідальних виконавців, згідно з п.3.2. Вимог до публічного представлення головними розпорядниками коштів державного бюджету інформації про бюджет Національна академія медичних наук України (найменування головного розпорядника коштів державного бюджету) за 2012 рік									
Національна академія медичних наук України є самоврядною вищою науковою установою України. Академія об'єднує у своєму складі членів НАМН України (дійсних - 37, член-кореспондентів - 75 та іноземних членів - 25) та всіх наукових співробітників, які працюють у наукових установах НАМН України для спільного проведення досліджень у галузі медичних наук та охорони здоров'я з метою підвищення рівня та подовження життя народу України. Основними завданнями НАМН України є: - визначення пріоритетних напрямків розвитку медичної науки; - комплексний розвиток медичної науки, проведення фундаментальних та прикладних досліджень у галузі медицини і охорони здоров'я; - виконання на контрактній основі соціальних замовлень Міністерства охорони здоров'я та інших організацій відповідно державним програмам охорони здоров'я населення, створення нових біомедичних технологій, організацій експертної оцінки наукових досліджень; - інтеграція та координація академічної, вузівської та галузевої медичної науки з метою вироблення єдиної політики у цій сфері; - підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації; - розвиток міжнародного і зовнішньоекономічного співробітництва в галузі медичної науки і охорони здоров'я; - участь у розробці пропозицій і рекомендацій з питань розвитку медичної науки і охорони здоров'я, вищої медичної і фармацевтичної освіти; - підтримка талановитих вчених, сприяння науковій творчості молоді в галузі медицини. Напрямки використання бюджетних коштів у 2012 році Національної академії медичних наук України наведено в таблицях.									
(тис.грн.)									
Код програмної класифікації видатків та кредитування бюджету/ код економічної класифікації видатків бюджету або код кредитування бюджету/ код	Код функціональної класифікації видатків та кредитування бюджету	Найменування згідно видатків та кредитування бюджету	Загальний фонд		Спеціальний фонд		Разом		
			план на 2012 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2012 рік	план на 2012 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2012 рік	план на 2012 рік з урахуванням внесених змін	касове виконання за 2012 рік	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Видатки всього за головним розпорядником коштів державного бюджету, в т.ч.	656	6561040 6561060 6561090 6561850	2275000,7	1836682,2	242333,2	22281,4	251733,9	2059563,6	
1110			416285,4	416272,3	3239,4	3052,4	419524,8	419324,7	
1120			148775,8	148544,7	1152,4	1063,2	149928,2	149607,9	
1130			397366,2	392800,2	104535	100043,2	501901,2	492643,4	
1140			110,9	88,3	311,2	227,6	422,1	315,9	
1160			85051,6	84483,7	9928,5	8187,1	94980,1	92670,8	
1171			222873,2	222854,1	95322,1	86577,9	318195,3	309432,1	
1172			3	2,1	256	197	259	199,1	
1340			7429	7421,9	369,5	360,7	7798,5	7782,6	
2110			160000	53871,6	16142,3	15049,6	176142,3	68921,2	
2120			-	-	-	-	-	-	
2130			-	-	1850,4	1601,1	1850,4	1601,1	
2140			-	-	179,5	132,7	179,5	132,7	
2410			837105,6	510543,3	9046,9	6388,9	846152,5	516932,2	
в т.ч. за бюджетними програмами									
Код бюджетної програми									
6561040	656	Фундаментальні дослідження, прикладні наукові та науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері профілактики і лікування хвороб людини, підготовка наукових кадрів, фінансова підтримка розвитку наукової інфраструктури та об'єктів, що становлять національне надбання'	223142,9	223121,8	104455,6	92966,9	327598,5	316088,7	
1130			130	129,3	-	-	130	129,3	
1140			3	1,6	-	-	3	1,6	
1160			136,7	136,7	-	-	136,7	136,7	
1171			222873,2	222854,2	95322,1	86577,9	318195,3	309432,1	
2110			-	-	86,6	0,1	86,6	0,1	
2410			-	-	9046,9	6388,9	9046,9	6388,9	
6561060	656	Діагностика і лікування захворювань із впровадженням експериментальних та нових медичних технологій, спеціалізована консультативно-поліклінічна допомога, що надається науково-дослідними установами НАМН України'	1204087,7	1092364	137845,5	129894,5	1341933,2	1222258,5	
1110			412372,2	412359,1	3239,4	3052,4	415611,6	415411,5	
1120			147354,1	147124,2	1152,4	1063,2	148506,5	148187,4	
1130			396764,6	392004,2	104521,3	100041,3	501285,9	492045,5	
1140			87,9	70,9	311,2	227,6	399,1	298,5	
1160			84759	84191,9	9928,5	8187,1	94687,5	9237,9	
1172			3	2,1	256	197	259	199,1	
1340			2746,9	2740	369,5	360,7	3116,4	3100,7	
2110			160000	53871,6	16037,4	15031,4	176037,4	68903	
2130			-	-	1850,3	1601,1	1850,3	1601,1	
2140			-	-	179,5	132,7	179,5	132,7	
6561090	656	Наукова і організаційна діяльність президії НАМН України'	10664,5	10653,2	31,9	19,9	10696,4	10673,1	
1110			3913,2	3913,2	-	-	3913,2	3913,2	
1120			1421,7	1420,5	-	-	1421,7	1420,5	
1130			471,6	466,7	13,8	1,8	485,4	468,5	
1140			20	15,8	-	-	20	15,8	
1160			155,9	155,1	-	-	155,9	155,1	
1340			4682,1	4681,9	-	-	4682,1	4681,9	
2110			-	-	18,1	18,1	-	18,1	
6561850	656	Будівництво, реконструкція, капітальний ремонт та придбання обладнання для об'єктів, що відносяться до сфери управління НАМН України'	837105,6	510543,3	-	-	837105,6	510543,3	
2410			837105,6	510543,3	-	-	837105,6	510543,3	

Постановою господарського суду Херсонської області (73000, Херсонська обл., м. Херсон, вул. Горького, 18, тел.(0552)-49-31-78) від 27.02.2013 року у справі №923/97/13-г було **визнано банкрутом Фізичну особу-підприємця Царюк Антона Володимировича** (73000, Херсонська обл., м. Херсон, вул. Димитрова, буд.28, кв. 8; ІН: 2657502814), відкрито відносно нього ліквідаційну процедуру, ліквідатором банку призначено арбітражного керуючого Рябця Олександра Михайловича (Ліцензія серії АВ № 600697 від 02.03.2012 р.; поштова адреса: 65058, м. Одеса, пров. Шампанський, 9, к.24).
Строк пред'явлення кредиторами вимог до банкрута становить два місяці.

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43010, Волинська обл., м. Луцьк, пр. Болі, 54 А) від 26.02.2013 р. у справі № 903/153/13-г **порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Луганськхастстрой»** (45400, Волинська обл., м. Нововолинськ, вул. Автобуса, 3, код ЄДРПОУ 37057801) п/р № 26008394448 в ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 380805, розпорядник майна — арбітражний керуючий Темчишин Володимир Петрович (ліцензія АВ№600559 від 06.12.2011 р., адреса: Волинська обл., м. Луцьк, вул. Світла, буд.5, кв. 3). Граничний строк подання заяв конкурсних кредиторів з вимогами до ТОВ «Луганськхастстрой» — протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області (м. Одеса-65032, проспект Шевченка, 29) 22.01.2013 р. винесено постанову у справі № 5017/3407/2012 **про визнання банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Геліос Трейд» та відкриття ліквідаційної процедури** (65044,м. Одеса, проспект Шевченка, 11, код ЄДРПОУ 37008983). Ліквідатором призначено Тимрякова Сергія Вікторовича.
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Звіт про рух коштів Політичної партії «Європейська платформа» за 2012 рік
1. Благодійна допомога — 13 302 гривень 00 коп.
2. Витрати партії на виконання Статутних завдань — 13 300 гривень 00 коп.
3. Залишок на рахунку станом на 01 січня 2013 року — 498 гривень 00 коп.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 7 лютого 2013 року по справі № 5024/1804/2012 **введено процедуру розпорядження майном боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Українська зернова логістична компанія»** (м. Херсон, вул. Червонофлотська, 56/7, ЄДРПОУ 36505023). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гавриша Юрія Вікторовича (ліцензія АВ № 600569 від 09.12.2011 р., адреса: 73003, м. Херсон, а/с 313).
Заяви про приєднання кредиторських вимог приймаються арбітражним керуючим з дня опублікування оголошення в газеті «Урядовий кур'єр».

Ухвалою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 14 лютого 2013 року по справі № 5024/1799/2012 **введено процедуру розпорядження майном боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Корн»** (м. Херсон, вул. Бучми, 22-А, ЄДРПОУ 14139500). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Молоша Олега Івановича (ліцензія АД № 040850 від 10.08.12 р., адреса: 74900, Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Калініна, 128).
Заяви про приєднання кредиторських вимог приймаються арбітражним керуючим з дня опублікування оголошення в газеті «Урядовий кур'єр».

ПРАТ СК «ПЗУ України» повідомляє, що вважаються втраченими наступні бланки:
обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: **серія АВ:** 1671412; 1671415; 1671435; 1677750; 1683713; 1683718-1683719; 1692939; 1696771; 1759929; 1759945; 1765081; 1765101; 241156-241160; 246043-246044; спецзнак до обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів: **серія АА:** 5484714; **серія АВ:** 1671411-1671412; 1671415; 1671435; 1677750; 1683713; 1683718-1683719; 1692939; 1759929; 1759945; 1765081; 1765101; 241156-241160; 246043-246044; добровільне страхування відповідальності за оплату наданих послуг під час поїздки за кордон: 891010; 999739; 1019335; 1019340; 1019361; 1033702; 1039792; 1039803; 1039867-1039869; 1081354; 923955; 872894-872895; 1013536; 879132; 930171; 878720-878721; 1126564-1126565; 877946-877947; 893322; 872928-872931; 987312.

Ухвалою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 14 лютого 2013 року по справі № 5024/1803/2012 **введено процедуру розпорядження майном боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Херсон-Байрон»** (м. Херсон, вул. Д. Ульянова, 81, ЄДРПОУ 37353755). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Молоша Олега Івановича (ліцензія АД № 040850 від 10.08.12 р., адреса: 74900, Херсонська область, м. Нова Каховка, вул. Калініна, 128).
Заяви про приєднання кредиторських вимог приймаються арбітражним керуючим з дня опублікування оголошення в газеті «Урядовий кур'єр».

Ухвалою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 7 лютого 2013 року по справі № 5024/1800/2012 **введено процедуру розпорядження майном боржника - Приватного підприємства «Інвестагропівдень»** (Херсонська область, смт Комишани, вул. Піонерська, 18-а, ЄДРПОУ 33511741). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гавриша Юрія Вікторовича (ліцензія АВ № 600569 від 09.12.2011 р., адреса: 73003, м. Херсон, а/с 313).
Заяви про приєднання кредиторських вимог приймаються арбітражним керуючим з дня опублікування оголошення в газеті «Урядовий кур'єр».

Господарським судом Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1 а) Постановою від 06.09.2011 р. по справі № 5005/153/2011 **Товариство з обмеженою відповідальністю «Полстар»** (ЄДРПОУ 20228589; 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 100) **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру**. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Татаринovu Юлію Вячеславівну (ліцензія серія АГ №594869. Тел. (067) 5437070, адреса: 49082, м. Дніпропетровськ, вул. Рабрюківська, 47). Заяви кредиторів приймаються протягом 1 міс. з дати виходу оголошення на адресу ліквідатора.

Інформація Національної академії аграрних наук України про виконання Державного бюджету України за 2012 рік

Національна академія аграрних наук України є державною науковою організацією, яка заснована на державній власності. Основним завданням Академії є наукове забезпечення розвитку галузей агропромислового комплексу України: здійснення фундаментальних і прикладних наукових досліджень у сфері агропромислового комплексу, а також розроблення на базі отриманих нових знань наукових продуктів для інноваційного розвитку агропромислового комплексу, використання яких сприятиме збільшенню обсягів виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції; розроблення нових та удосконалення існуючих форм, методів і способів проведення наукової роботи; визначення пріоритетних напрямів розвитку агропромислового комплексу; підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації.

Відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» Національній академії аграрних наук України затверджено бюджетні призначення за загальним фондом у сумі 512468,4 тис. грн. Крім того розпорядженням Кабінету Міністрів України виділено із загального фонду державного бюджету капітальні видатки в обсязі 20000 тис. грн для підготовки до відзначення 200-річчя від дня заснування Нікітського ботанічного саду - Національного наукового центру. Касові видатки за загальним фондом становили 523797,2 тис. грн. За спеціальним фондом план на 2012 рік з урахуванням внесених змін становив 239423,9 тис. грн, касові видатки — 203309,1 тис. грн.

За бюджетною програмою 6591020 «Наукова і організаційна діяльність Президії Національної академії аграрних наук України» на 2012 рік затверджено видатки за загальним фондом у сумі 23461,6 тис. грн. з яких 16,2 тис. грн не були профінансовані. Касові видатки за загальним фондом становили 23416,5 тис. грн, за спеціальним фондом затверджено план у сумі 912,4 тис. грн, касові видатки становили 393,1 тис. грн. За рахунок коштів зазначеної бюджетної програми проводилася наукова і організаційна діяльність Президії Національної академії аграрних наук України, здійснювались виплати дійсним членам та членам-кореспондентам.

За бюджетною програмою 6591060 «Фундаментальні дослідження, прикладні наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері агропромислового комплексу, підготовка наукових кадрів, фінансова підтримка технічного забезпечення наукових установ, розвитку наукової інфраструктури та об'єктів, що становлять національне надбання» затверджено обсяги асигнувань на 2012 рік за загальним фондом у сумі 490600,9 тис. грн, касові видатки становили 487559,7 тис. грн, за спеціальним фондом затверджено план у сумі 235006,7 тис. грн, касові видатки становили 199614,4 тис. грн.

За бюджетною програмою 6591060 у 2012 році кошти загального фонду використовувались за наступними напрямками: проведення фундаментальних досліджень — 267268,4 тис. грн; прикладні наукові та науково-технічні розробки — 185708,4 тис. грн; підготовка наукових кадрів — 14685,4 тис. грн; розвиток наукової інфраструктури НААН (витрати на утримання гуртожитку аспірантів) - 753,4 тис. грн; видання книг, брошур та навчальних посібників — 1249,8 тис. грн; збереження та розвиток об'єктів, що становлять національне надбання — 217,2 тис. грн; погашення кредиторської заборгованості, яка виникла станом на 01.01.2012 — 284,3 тис. грн; капітальні видатки для підготовки до відзначення 200-річчя від дня заснування Нікітського ботанічного саду - Національного наукового центру — 17392,8 тис. грн.

У 2012 році в результаті виконання фундаментальних і прикладних наукових досліджень отримано 790 фундаментальних і 563 прикладних розробки у сфері сільськогосподарських наук.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 17.05.2012 р. № 583 «Про державне замовлення на підготовку фахівців, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів (пслядипломна освіта) для державних потреб у 2012 році» для виконання державного замовлення з підготовки наукових кадрів на 2012 рік було передбачено 14685,4 тис. грн, які профінансовано в повному обсязі.

У 2012 році випуск аспірантів з відривом від виробництва становив 139 осіб, без відриву від виробництва — 119, випуск докторантів — 5 осіб. Прийом аспірантів з відривом від виробництва становив 142 особи, без відриву від виробництва — 108, прийом докторантів — 14 осіб.

За бюджетною програмою 6591080 «Здійснення заходів щодо підтримки науково-дослідних господарств» за загальним фондом затверджено обсяги асигнувань на 2012 рік у сумі 9796,6 тис. грн, з яких 2449,2 тис. грн не були профінансовані. Касові видатки становили 4247,3 тис. грн за наступними напрямками: селекція сільськогосподарських культур у ланках первинного рослинництва — 2048,4 тис. грн; селекція у тваринництві та птахівництві — 1983,9 тис. грн; докорінне поліпшення земель — 215 тис. грн.

Державним бюджетом України на 2012 рік за бюджетною програмою 6591100 «Збереження природно-заповідного фонду в біосферному заповіднику «Асканія-Нова» затверджено видатки за загальним фондом у сумі 8609,3 тис. грн, з яких 25,4 тис. грн не були профінансовані. Касові видатки на утримання Біосферного заповідника «Асканія-Нова» імені Ф.Е. Фальц-Фейна за загальним фондом становили 8573,7 тис. грн. За спеціальним фондом затверджено план у сумі 3504,8 тис. грн, касові видатки становили 3301,6 тис. грн.

Публічне представлення інформації про бюджет Національної академії аграрних наук України за 2012 рік відбудеться 20 березня 2013 року у приміщенні НААН (вул. Василівська, 37, початок о 10 год.).

Інформація про використання Національною академією аграрних наук України коштів Державного бюджету України у 2012 році розміщена на web-сайті НААН www.uaan.gov.ua.

Звіт про рух коштів Політичної партії «Європейська партія України» за 2012 рік

- Благодійна допомога — 66 328 гривень 00 коп.
- Витрати партії на виконання Статутних завдань - 66 500 гривень 00 коп.
- Залишок на рахунку станом на 01 січня 2013року - 172 гривні 00 коп.

ПРАТ «СК«Статус» повідомляє: вважати недійсними бланки договорів стр-ня ОСЦПВВНТЗ серії АВ/3439157, 3439161-3439164, 3439168, 3439186, 3733197, 9817398, 2881364; АЕ/1025633, 1025630, 2438396, 1025639; спеціальні знаки до договорів стр-ня ОСЦПВВНТЗ серії АВ/3439157, 3439161-3439164, 3439167, 3439186, 3733197, 9817398, 2881364; АЕ/1025633, 1025630, 2438396,1025639.

Втрачений паспорт

Белан Ганни Андріянівни, серії СО №497233, виданий Залізничним РУ ГУ МВС України в м. Києві 06.02.2001 року, **вважати недійсним**.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Фоторепродукції автора

«Балет №2» Юрія Титовця не залишить байдужими

Бог хоче Жінці щастя!

Свідокіа ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ВРЯТОВАНИЙ СВІТ. До Чернігова прибула виставка Міжнародного Салону-турне художньої фотографії «З любов'ю до Жінки».

Яким має бути світ, врятований красою? Гадаю, дуже приємним: теплим, як жіночі долоні, контрастним, як жіноча вдача, ніжним, як жіноча усмішка, безмежним, як жіноча любов... Такий ось матриархат радощів. Але цей стан речей зовсім не лякає чоловіків із фотоапаратами. Тим паче жінок, які полюбують роздивлятися навколишню дійсність крізь фотооб'єктив. Ось тут вже маємо повне гендерне рівноправ'я: хто краший кадр спіймав — того й удача.

А в кадрі, звісно, вони — красуні, чарівниці і володарки сердець. З усіх країн і континентів. Білявки і смаглявки, усміхнені і серйозні, з модним макіяжем і

без жодних прикрас. Справді, жіноча врода — явище планетарного масштабу, без кордонів і національностей.

Проект «З любов'ю до Жінки» триває вже восьмий рік. Міжнародне журі за цей час розглянуло 15 тисяч світлин, які надали 5 тисяч фотохудожників з усіх усюд. Авторів найкращих робіт нагороджували спеціальними медалями і заохочували цінними призами. Торік нагороди Кришталевий кубок «Краща виставка-2012» удостоїлася і сама експозиція салону — на Міжнародному фотографічному фестивалі мистецтв у Китаї.

Салон побував у багатьох закордонних країнах, зокрема у Чехії, Словаччині, Польщі, Австрії, Угорщині, Румунії, США, Китаї. Після Чернігова помандрує далі, утверджуючи ідеали краси та підтверджуючи справедливості виразу: «Чого хоче жінка, того хоче Бог»...

Такою бачить «Асоль» Ірина Роїк

«Уроки краси» від Валеріо Наполітано

ТИБЕТСЬКИЙ РЕЦЕПТ ЧОЛОВІЧОЇ СИЛИ

Як відновити потенцію після перенесених захворювань, зберегти ерекцію в середньому і старшому віці, посилити бажання та можливості чоловіка, подовжити статевий акт? Ярсагумба, мабуть, найбільш інтригуюча таємниця Тибету, що зветься «гімалайським золотом», є одним з найкращих засобів, який дозволяє досягти бажаних результатів.

Ярсагумба — унікальний гриб, котрий росте на висоті не нижче як 3500 м в горах Непалу і Тибету. Описаний у стародавніх тибетських трактатах цілющий ефект Ярсагумби досягається завдяки унікальному біологічно-активному комплексу ендемічних натуральних компонентів. Чудодійний афродизіак стимулює природне вироблення статевих гормонів, покращує роботу центральної та периферійної нервової системи, активує центри статевого збудження, підтримує роботу систем дихання і кровообігу. Збалансована рецептура є результатом серйозної роботи сучасних вчених, які займаються проблемами потенції у чоловіків і профілактики еректильної дисфункції.

Продукт пройшов весь комплекс реєстраційних, контрольних заходів та клінічних випробувань, передбачених законодавством України. Фахівці-андрологи і дієтологи сміливо рекомендують включати Ярсагумбу в дієтичні комплекси при розладах репродуктивної сфери у чоловіків та жінок.

З Ярсагумбою ви придбаєте:

- посилення статевого потягу і потенції;
- стійку ерекцію в потрібний час;
- подовження статевого акту;
- натуральні компоненти, вплив яких закріплюється на тривалий час;
- загальне поліпшення самопочуття та підвищення життєвої активності;
- здатність повноцінно втілювати свої чоловічі бажання в будь-якому віці;
- підвищення лібідо і самопочуття здорової людини;
- результат, який триватиме протягом 3-х днів.

Радість життя неможлива без сексуальної насолоди, — приймаючи Ярсагумбу, ви покращуєте якість життя. Як результат — поліпшуються відносини в родині, хочеться жити і любити, як у молодості, але користуючись досвідом зрілості. Цей позитивний результат і повертає чоловіка до насиченого і щасливого життя.

За телефоном «гарячої лінії» ви отримаєте відповіді на всі хвилюючі вас запитання: **0-800-50-50-52, у Києві (044) 454-14-41**

Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи МОЗ України від 01.07.2010 р. №05.0302-03/45180. Не є лікарським засобом. (дзвінок в межах України зі стаціонарного телефону безкоштовний, з мобільного — за тарифами оператора)

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

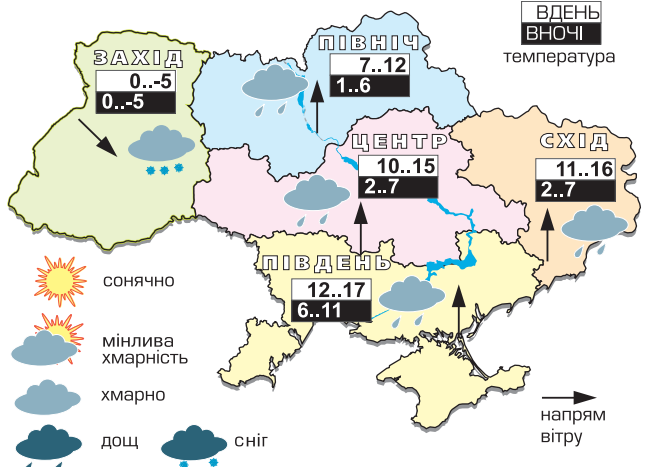
Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukecc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 28884. Тираж 41633

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мегіа-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 15 БЕРЕЗНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+1	+6	Черкаська	+2	+7
Житомирська	+1	+6	Кіровоградська	+3	+8
Чернігівська	+1	+6	Полтавська	+2	+7
Сумська	+1	+6	Дніпропетровська	+3	+8
Закарпатська	-1	+4	Одеська	+5	+10
Рівненська	-1	+4	Миколаївська	+5	+10
Львівська	0	-5	Херсонська	+6	+11
Івано-Франківська	-1	+4	Запорізька	+6	+11
Волинська	0	-5	Харківська	+2	+7
Хмельницька	0	+5	Донецька	+3	+8
Чернівецька	0	+5	Луганська	+2	+7
Тернопільська	+1	-4	Крим	+6	+11
Вінницька	0	+5	Київ	+4	+6

Укргідрометцентр

Міліціонери викрали
безробітного

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

КРИМІНАЛ. Працівники прокуратури Вінницької області проводять досудове розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань, за фактом викрадення жителя міста Вінниці. На початку березня цього року в обласному центрі двоє слідчих одного з районних відділів міліції, за попередньою змовою з невідомими особами, викрали безробітного вінничанина.

Вони його утримували в одному із населених пунктів, а за звільнення від рідного брата вимагали 12 тисяч доларів США, повідомляє прес-служба прокуратури області. У разі невиконання вимог погрожували застосуванням фізичного насильства до утримуваного. Завдяки належній спланованій та реалізованій заходам злочинців затримали після передачі обумовленої суми, а потерпілого звільнили. Тепер його життя нічого не загрожує.

ОГОЛОШЕННЯ

Шепетівський міськрайонний суд Хмельницької області повідомляє Возгрячка Василя Васильовича, Возгрячка Максима Васильовича, що 1 квітня 2013 року о 14 год. 00 хв. слухатиметься цивільна справа №2/688/91/13 за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Возгрячка Василя Васильовича, Возгрячка Максима Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором, в приміщенні суду за адресою: вул. К. Маркса, 30, м. Шепетівка, 2 поверх, кабінет № 7.

Суддя В. А. Босюк

Оболонський районний суд м. Києва викликає в судові засідання Шарупу Людмилу Петрівну як відповідачку по цивільній справі №2/756/1371/13 (756/966/13-ц) за позовом Бассараб Любові Олександрівни до Шарупи Людмили Петрівни про стягнення суми за вдатку.

Судове засідання відбудеться 2 квітня 2013 р. о 15.00 годині в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-е, каб. 15.

Суддя Д. Г. Камбулов